

RITUÁL

SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

Tento český text schválila podle čl. II.4-6 Rituálu SFŘ Národní rada SFŘ v ČR na svém zasedání v Brně dne 25.2.2006. Vychází z anglického textu Rituálu SFŘ schváleného Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult dne 5.8.1985 s přihlédnutím k latinskému textu Rituálu SFŘ, který byl schválen stejnou kongregací 9.3.1984. Rituál je doplněn o dodatky a vysvětlující poznámky, které vycházejí z anglického vydání Rituálu SFŘ v St. Anthony Messenger Press, 1985, USA (v textu vyznačeny odlišným typem písma).

Provincie bratří františkánů
č.j.: 89/06

Potvrzují, že český překlad Rituálu Sekulárního františkánského řádu souhlasí s anglickým textem schváleným 5.8.1985 Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult.

V Praze 6. června 2006

P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM
provinční ministr

Posvátná kongregace
pro svátosti a Boží kult

Č. prot. CD 1613/83

Františkánským rodinám Sekulárního františkánského řádu

Na žádost nejdůstojnějšího Otce Josefa Angula, generálního ministra Třetího řeholního řádu sv. Františka, podanou jménem generálních ministrů františkánských rodin a Mezinárodní rady Sekulárního františkánského řádu a obsaženou v listině vydané dne 5. října 1983, a na základě pravomocí udělených této Posvátné kongregaci papežem Janem Pavlem II. rádi schvalujeme a potvrzujeme text Rituálu Sekulárního františkánského řádu, vyhotovený v latinském jazyce a připojený k tomuto dekretu.

V textu vydaném tiskem ať je zmínka o schválení uděleném Apoštolským stolcem. Kromě toho ať jsou dva výtisky tohoto textu poslány této Posvátné kongregaci.

Ať nestojí v cestě žádné překážky.

Dáno v sídle Posvátné kongregace pro svátosti a Boží kult dne 9. března 1984 v jubilejním roce vykoupení lidského pokolení.

Josef kardinál Casoria
prefekt

Vergilius Noè
titulární arcibiskup vonkarienský, sekretář

Anglický překlad byl schválen Posvátnou kongregací pro svátosti a Boží kult dne 5. srpna 1985 pod č. prot. 956/85.

Vergilius Noè
titulární arcibiskup vonkarienský, sekretář

Část I

OBŘADY PRO VSTUP

DO SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

ÚVODNÍ POZNÁMKY

I. O POVAZE PROFESE V SEKULÁRNÍM FRANTIŠKÁNSKÉM ŘÁDU

1. Mnoho mužů a žen, žijících v manželství i svobodných, a mnoho diecézních duchovních je povoláno Bohem na cestu dokonalosti evangelního života podle příkladu a způsobu života svatého Františka z Assisi. Jsou povoláni také k tomu, aby měli účast na jeho charismatu a zpřítomňovali jej ve světě. Tím, že vstupují do Sekulárního františkánského řádu, slibují následovat Ježíše Krista a žít evangelium v bratrském společenství (ve fraternitě). Tak se na nich projevuje neocenitelný dar křtu, který se v nich stále plněji a plodněji uskutečňuje.
2. Církev si vždy velice vážila tohoto způsobu života, který probouzel Duch Svatý „k prospěchu církve a lidské společnosti.“¹ Prostřednictvím řeholí, které schvalovali papežové Mikuláš IV., Lev XIII. a Pavel VI., dbala na to, aby se tento způsob života vhodně přizpůsoboval potřebám a očekáváním církve ve změněných podmínkách doby.
3. Modlitbami a díkůčiněním i tím, že obnovují své rozhodnutí k novému životu, slaví sekulární františkáni, sdružení v bratrských společenstvích a duchovně spojení s celým Božím lidem, tajemství spásy, které nám zjevil a předal Ježíš Kristus.

II. O NORMATIVNÍ POVAZE RITUÁLU SFŘ A JEHO PŘIZPŮSOVÁNÍ

4. Konstituce Sacrosanctum Consilium prohlašuje: „Také při úpravě liturgických knih ať je možné uplatnit oprávněné rozdíly a přizpůsobení vzhledem k různým společenstvím, krajům a národům, zvláště v misiích; podmínkou je zachování podstatné jednoty římského ritu“². Podle tohoto kritéria chtějí sekulární františkánská bratrská společenství, rozptýlená po celém světě a vědomá si zvláštní hodnoty své vlastní zkušenosti, pokračovat v každém národě a v každé kultuře v uskutečňování tajemství vtěleného Slova, Spasitele všech lidí.
5. Obřady a modlitby, určené pro slavení uvedená v tomto Rituálu, se inspiřují tradicemi sekulárního františkánského bratrského společenství a rituály, které měly různé národy na zkoušku. Tyto obřady a modlitby se mají přizpůsobit mentalitě a různým okolnostem bratrských společenství, rozptýlených po celém světě.
6. Zvláště národním radám přísluší vypracovávat tyto úpravy. Obřady, spojené s přijetím do řádu a s profesí (slibem), je třeba chápat jako závazné, pokud jde o jejich podstatné prvky, jak to bude pro jednotlivé obřady uvedeno.
7. Rituál SFŘ má v každém národě a v každém kulturním prostředí vhodně vyjadřovat dar Ducha i rozhodnutí žít podle evangelia, které je charakteristické pro Sekulární františkánský řád.
To znamená na jedné straně přijetí charakteristických kulturních prvků jednotlivých oblastí a na druhé straně také věrnost povolání k sekulárnímu františkánství a jeho katolicitě, totiž jednotě mezi všemi bratrskými společenstvími a jednotě bratrských společenství s církví.

¹ Pavel VI., Apoštolský list Seraphicus Patriarcha z 24. června 1978, v AAS 70 (1978) 454 (viz též Řehole SFŘ).

² II. vatikánský koncil, Konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Consilium 38.

III. OBŘADY PŘI JEDNOTLIVÝCH ETAPÁCH ŽIVOTA V SFŘ

8. Při začleňování nových bratří a sester a kandidátů profese do Sekulárního františkánského řádu se po období seznamování s řádem a přípravy (období iniciace) postupuje takto: období počáteční formace alespoň jeden rok a slib zachovávat Řeholi (profese) neboli rozhodnutí žít podle evangelia. Těmto základním krokům předchází obřad představení a přivítání uchazeče a je k nim přidána obnova profese, ať již ve formě dočasné profese či oslavy výročí profese.

Celé bratrské společenství je zavázáno podílet se na tomto postupném začleňování.

9. Církev prostřednictvím kněze (duchovního asistenta) a ministra, který reprezentuje bratrské společenství, přijímá rozhodnutí a profesi těch, kteří slibují žít v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Svou veřejnou modlitbou jim vyprošuje Boží pomoc a milost. Uděluje jim své požehnání a spojuje jejich rozhodnutí neboli profesi s eucharistickou obětí.

Obřad představení a přivítání uchazeče

Obřad přivítání na počátku období seznamování s řádem (období iniciace) je prostým mimoliturgickým vyjádřením zájmu bratrského společenství o nově přichozí a vyjádřením podpory při zkoumání jejich povolání do SFŘ. Nekoná se při slavení liturgie, ale spíše v té části pravidelného setkání bratrského společenství, která je vyhrazena pro bratrské sdílení.

1. Obřad přijetí do SFŘ

10. Obřad přijetí, který předchází období počáteční formace, má být jednoduchý a prostý. Je vhodné, aby se přijetí do Sekulárního františkánského řádu konalo při bohoslužbě slova a za přítomnosti celého bratrského společenství.

11. Uchazeč má jasně a zřetelně vyjádřit:

a) žádost o přijetí do SFŘ a vůli žít evangelium jako svatý František z Assisi;

b) úmysl v budoucnu se rozhodnout pro tento způsob života za pomoci bratrského společenství a ve spojení i v souladu s celou františkánskou rodinou.

12. Tohoto obřadu se účastní:

a) uchazeči;

b) kněz, který je duchovním asistentem SFŘ nebo představeným řeholní františkánské komunity, se kterou je sekulární bratrské společenství zvláštním způsobem spojeno. Jemu přísluší předsedat liturgickému obřadu. V nutném případě může být delegován jiný kněz;

c) ministr bratrského společenství, který přijímá nové členy jménem rady bratrského společenství.¹ Při slavení obřadu má ministr zaujmout náležité místo pro zdůraznění významu své služby;

d) formátor (magistr formace) nebo ten, kdo je pověřený vést formaci;

e) celé místní bratrské společenství.

¹ Srov. Řehole SFŘ, čl. 23.

Jestliže ze spravedlivé příčiny se obřad přijetí do řádu slaví bez přítomnosti kněze, předsedá jeho slavení ministr. Ten také přijímá uchazeče do období počáteční formace.

Na znamení radosti a příslibu bratrské podpory může obřadu vstupu předcházet nebo po něm následovat bratrské pozdravení s nově příchozími.

2. Obřad rozhodnutí žít podle evangelia neboli profese

13. Protože profese je svou povahou veřejným církevním úkonem, má se slavit v přítomnosti bratrského společenství. Je vhodné, aby se profese konala při slavení eucharistie nebo alespoň při vhodné bohoslužbě slova.

14. Rozhodnutí žít podle evangelia je svou povahou:

a) obnovou zasvěcení a slibů učiněných při křtu a biřmování. To znamená zasvěcení se Bohu uprostřed jeho lidu se všemi důsledky, které z toho vyplývají: žít ve sjednocení s Bohem a přilnout k jeho plánu spásy prostřednictvím svého zasvěcení, které se má prožívat ve světě;

b) vůlí žít evangelium následováním svatého Františka z Assisi;

c) začleněním do Sekulárního františkánského řádu, který je harmonickou jednotou všech bratří a sester, kteří slibují žít evangelium podle vzoru svatého Františka z Assisi a zůstávají přitom ve svém světském povolání jako laici nebo diecézní duchovní;

d) vůlí žít ve světě a pro svět. Z tohoto hlediska chce být profese evangelním kvasem a také rozhodnutím spolupracovat na budování bratrštějšího světa. Diecézní duchovní pak profesí stvrzují příslušné závazky a sliby svého specifického biskupského, kněžského nebo jáhenského povolání;

e) vůlí žít evangelium po celý život. Tento rozměr je výrazem velkodušnosti spojené s nejhlubšími tajemstvími lidské bytosti. Znamená také přijetí rizik, která jsou nerozlučně spojena s každým tak významným a trvalým lidským svobodným rozhodnutím;

f) vyjádřením důvěry kandidáta, která se opírá o pomoc Řehole SFR a bratrského společenství. Vždyť kandidát bude poznávat, jak jej Řehole schválená církví vede a jak mu pomáhá, a bude prožívat radost z toho, že má účast na společné cestě života podle evangelia s mnoha bratřími a sestrami. Od nich může mnoho získat, ale také jim sám něco dát. Tím, že je začleněn do místního bratrského společenství, které je nedílnou součástí církve, bude také přispívat k obnově celé církve.

15. Prvky, o nichž byla výše řeč, se mají spojit v jediné formulí profese. Mohou však být vyjádřeny také formou dialogu. Některé ze základních pojmů, jako je služba Bohu nebo církvi, nemohou být výslovně vyjádřeny ve formulí profese, protože se během celého obřadu opakují anebo se mohou jistě předpokládat v úkonu, jakým je toto rozhodnutí žít podle evangelia.

16. Rozhodnutí žít podle evangelia přijímá ministr jménem církve a bratrského společenství. Obřadu předsedá kněz jako svědek ze strany církve a františkánské rodiny.

17. Za zcela výjimečných okolností, zvláště při nedostatku kněží, skládají kandidáti svou profesi před bratrským společenstvím. Vyžadují-li to okolnosti, předsedá pak bohoslužbě slova ministr (nebo jiný bratr či sestra). Ministr také přijímá profesi a profesní členové bratrského společenství jsou svědky profese.

3. Obřad roční obnovy rozhodnutí žít podle evangelia neboli obnova dočasně profese

18. Trvalé profesi neboli definitivnímu rozhodnutí může jako příprava předcházet dočasný slib neboli rozhodnutí (dočasná profese). Má se každoročně obnovovat, ne však déle než po tři roky, protože to je příprava na definitivní rozhodnutí.

19. Tato možnost se navrhuje z pedagogických důvodů, zvláště pro usnadnění vhodné a postupné formace i vstupu členů do Sekulárního františkánského řádu. Proto se má tato obnova konat s takovým úmyslem, aby odpovídala účelu této pedagogické přípravy.

20. Obřad roční obnovy profese se může konat při bohoslužbě slova, a to co nejjednodušším způsobem. Čtení a celý obřad ať jsou vhodně uspořádány. Koná-li se obřad při slavení liturgie, může celebrant pronést krátkou homilii.

Obřad při příležitosti výročí profese

Při tomto obřadu se oslavuje věrnost životu podle evangelia a Řehole SFŘ těch členů, kteří si připomínají 25. či 50. výročí trvalé profese v SFŘ. Je to prostý a radostný obřad obvykle včleněný do slavení votivní mše sv. "Na poděkování Bohu" či jiného vhodného liturgického slavení, jak je uvedeno na příslušném místě.

Praktické poznámky

Všechny texty z Písma svatého v tomto Rituálu jsou převzaty z českého liturgického překladu. Texty z Františkánských pramenů jsou převzaty z jejich českého kritického vydání (B. Štivar a kol.: Františkánské prameny I,II a III).

Podle situace a potřeb bratrského společenství se texty z Písma svatého v jednotlivých obřadech mohou nahradit jinými vhodnými či podobnými texty z Dodatku I tohoto Rituálu nebo z mešního Lekcionáře schváleného Českou biskupskou konferencí.

Každý účastník liturgie má při jejím slavení určitou úlohu. To platí zvláště při slavnostním úkonu, kterým je přijetí do SFŘ či profese. Proto je důležité věnovat přípravě těchto obřadů náležitou pozornost, seznámit účastníky s jejich průběhem a rozdělit mezi ně jednotlivé úlohy v souladu s tímto Rituálem. Rovněž je možné podle situace a potřeb bratrského společenství upravit ty části jednotlivých obřadů, kde je to výslovně uvedeno.

Rozdíl mezi trvalou a dočasnou profesí může být zvýrazněn nejen odlišnou formou obou liturgických obřadů, jak ji tento Rituál nabízí, ale také jejich zasazením do slavení liturgie. Protože slavení eucharistie je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života a zpřítomňuje jedinou Kristovu oběť, je vhodné vyhradit její slavení pro obřad trvalé profese, a obřad dočasné profese konat v rámci samostatné bohoslužby slova.

OBŘAD PŘEDSTAVENÍ A PŘIVÍTÁNÍ UCHAZEČE

Je vhodné, aby na počátku období seznamování s řádem (období iniciace) byli nově příchozí představeni a přivítáni v bratrském společenství. Nejde o liturgický obřad, ale spíše o vyjádření zájmu a projev srdečnosti ze strany bratrského společenství. Proto se tento obřad nemá konat v čase vyhrazeném pro slavení liturgie či pro modlitbu, nýbrž spíše v té části pravidelného setkání bratrského společenství, kdy probíhá stálá formace a společné sdílení.

Obřad ať je co nejjednodušší. Na začátku nově příchozího představí těmito nebo podobnými slovy např. profesní člen bratrského společenství, který jej do společenství přivedl:

Chci vám všem představit bratra (sestru) **N.**, který (která) má zájem o náš františkánský způsob života.

Poté může tento profesní člen povědět společenství něco více o nově příchozím nebo se nově příchozí představí sám. Tento postup se opakuje pro každého nově příchozího. Když byli všichni představeni, jeden z nich (nebo všichni společně) vyjádří důvod, proč chtějí zahájit období seznamování s řádem (období iniciace). Je vhodnější užít při tom vlastních slov, avšak mluvčí nově příchozích může použít tato nebo podobná slova:

Přišli jsme, protože nás oslovila vaše františkánská životní cesta. Chceme se proto s touto cestou seznámit a více ji poznat. A možná se díky Boží milosti časem staneme členy Sekulárního františkánského řádu, a tak budeme sloužit Bohu a jeho lidu s větší horlivostí.

(nebo je-li jen jeden uchazeč:)

Přišel (Přišla) jsem, protože mě oslovila vaše františkánská životní cesta. Chci se proto s touto cestou seznámit a více ji poznat. A možná se díky Boží milosti časem stanu členem Sekulárního františkánského řádu, a tak budu sloužit Bohu a jeho lidu s větší horlivostí.

Jménem bratrského společenství odpoví ministr vlastními slovy nebo tímto způsobem:

Srdečně vás (tě) jménem bratrského společenství vítám. Vidím, že si přejete (přeješ) seznámit se způsobem života sekulárních františkánů. Ujišťujeme vás (tě), že vás (tě) ve vašem (v tvém) hledání budeme podporovat a povzbuzovat svou modlitbou, formací i příkladem. A vždy mějte (měj) na paměti slova svatého Františka bratru Lvovi: „Jakýmkoliv způsobem ti připadá, že je lepší líbit se Pánu Bohu a následovat jeho šlépěje a jeho chudobu, učiňte tak s požehnáním Pána Boha.“

Poté formátor předá uchazečům (uchazeči) stručný životopis sv. Františka nebo jinou vhodnou upomínku na zahájení období seznamování s řádem (období iniciace) těmito nebo podobnými slovy (není vhodné předávat Řeholi, tau, kříž či hořící svíci, které se předávají při obřadech přijetí do SFŘ nebo trvalé profese):

Přijměte tuto upomínku na zahájení období seznamování se Sekulárním františkánským řádem (**nebo**: na zahájení období iniciace v Sekulárním františkánském řádu). Přeji vám, abyste během této doby poznali, zda vás Pán volá do Sekulárního františkánského řádu a také, co znamená žít evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka.

(nebo je-li jen jeden uchazeč:)

Přijmi tuto upomínku na zahájení období seznamování se Sekulárním františkánským řádem (**nebo**: na zahájení období iniciace v Sekulárním františkánském řádu). Přeji ti, abys během této doby poznal(a), zda tě Pán volá do Sekulárního františkánského řádu a také, co znamená žít evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka.

Přivítání se zakončí modlitbou duchovního asistenta nebo některého profesního člena bratrského společenství. Modlitba může být spontánní nebo převzatá z liturgických textů nebo ze spisů sv. Františka. Také se mohou užít následující slova jako vzor:

Pane, náš Bože, tys nám ukázal svou moudrost a lásku a povolal jsi nás, abychom tě následovali. Ať jsou ti, kteří dnes zahajují období seznamování se Sekulárním františkánským řádem (**nebo**: období iniciace v Sekulárním františkánském řádu), inspirováni a posílení tvou milostí i podporou bratrského společenství. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Na závěr mohou všichni členové bratrského společenství vhodným způsobem vyjádřit uchazečům (uchazeči) svou podporu a povzbuzení.

KAPITOLA I.

OBŘAD PŘIJETÍ DO SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

1. Obřad přijetí, kterým se zahajuje období počáteční formace, začíná vhodným zpěvem.
2. Obřad ať je jednoduchý a ať se koná při setkání bratrského společenství (srov. Úvodní poznámky 12).

POPIS OBŘADU

3. Je vhodné, aby se obřad přijetí konal při slavení bohoslužby slova, nikoli však při mši svaté.

Zahájení

4. Obřad se začíná znamením kříže a krátkým pozdravením předsedajícího kněze.
5. Jeden z profesních členů bratrského společenství SFŘ nebo sám kněz pronese napomenutí těmito nebo podobnými slovy:

Pán, který nás povolal k životu podle evangelia v bratrském společenství, jak to sám zjevil svatému Františkovi z Assisi, nás dnes shromáždil, abychom přijali ty, kdo z podnětu Ducha Svatého požádali o přijetí do Sekulárního františkánského řádu a přejí si začít období počáteční formace, které se dovrší v profesi čili rozhodnutí žít podle evangelia.

Obnovme nyní víru v Ducha Svatého a prosme ho o milost, abychom formaci těchto našich bratří (a sester) v bratrském společenství dobře zahájili, řádně v ní pokračovali a s jeho pomocí dokončili.

6. Po napomenutí kněz říká:

Modleme se:

Pane, náš Bože, tys poslal svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista na svět, aby nám byl cestou, pravdou a životem; uděl těmto žadatelům o přijetí do Sekulárního františkánského řádu i nám všem, abychom pozorně naslouchali slovům evangelia a ochotně je zachovávali. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Bohoslužba slova**7. Před prvním čtením se mohou přečíst slova povzbuzení sv. Františka z *Listu věřícím* (srov. ListVěř 87):**

Vyslechněme Boží slovo v duchu blaženého Otce Františka, který nás takto napomíná:

„Prosím a zapřísahám vás v lásce, kterou je Bůh, abyste tato i jiná slova našeho Pána Ježíše Krista s pokorou a láskou přijímali, konali a zachovávali.“

8. První čtení: Řím 6, 3–11

Kráčejme k novému životu

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům

Bratři a sestry!

My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás spolu s ním byl ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu.

Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Bohu díky!

9. Responsoriální žalm: Žl 24 (23), 1-2.3-4ab.5-6

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají Hospodina.

Hospodinu náleží země i to, co je na ní,
svět i ti, kdo jej obývají.
Neboť on jej založil nad moři,
upevnil ho nad proudy vod.

Odp.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu,
 kdo smí stát na jeho svatém místě?
 Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce,
 jehož duše nebaží po marnosti,
 kdo svému bližnímu křivě nepřísahá.

Odp.

Ten přijme požehnání od Hospodina,
 odměnu od Boha, svého spasitele.
 To je pokolení těch, kdo po něm touží,
 kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Odp.

Verš před evangeliem: Flp 3, 8–9

Považuji všecko za bezcenný brak, abych mohl získat Krista a byl s ním spojen.

10. Evangelium: Mk 1, 12–15

Obraťte se a věřte evangeliu.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili.

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obraťte se a věřte evangeliu.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Chvála tobě, Kriste!

11. Po krátké homilii může celebrant podle okolností vyzvat přítomné ke sdílení nad Božím slovem.

Obřad přijetí

12. Jeden z uchazečů jménem všech (nebo všichni společně) vyjádří přání vstoupit do Sekulárního františkánského řádu. Ministr přijímá jejich žádost jménem bratrského společenství. Může se to uskutečnit formou dialogu těmito nebo podobnými slovy:

Ministr nebo formátor:

At' předstoupí ti, kteří žádají o přijetí do bratrského společenství, bratři (a sestry) **N, N**.

Ministr:

Bratři (a sestry), co žádáte?

Uchazeči:

My zde přítomní žádáme o vstup do tohoto bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu, abychom s větším úsilím a horlivostí prožívali křestní milost a zasvěcení, a tak následovali Ježíše Krista podle učení a příkladu svatého Františka z Assisi. Proto jsme se rozhodli sloužit ve svém stavu k Boží oslavě a plnit jeho přikázání lásky k člověku.

(nebo je-li jen jeden uchazeč:)

Já zde přítomný(á) žádám o vstup do tohoto bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu, abych s větším úsilím a horlivostí prožíval(a) křestní milost a zasvěcení, a tak následoval(a) Ježíše Krista podle učení a příkladu svatého Františka z Assisi. Proto jsem se rozhodl(a) sloužit ve svém stavu k Boží oslavě a plnit jeho přikázání lásky k člověku.

Ministr:

Naše bratrské společenství přijímá s velikou radostí vaši žádost a proto vás přijímám do Sekulárního františkánského řádu, abyste začali období počáteční formace a vyzkoušeli si náš františkánský život.

Celebrant:

Církev i františkánská rodina přijímá a potvrzuje vaše dobrovolné rozhodnutí. Kéž vám Pán dá, abyste ve svém rozhodnutí vytrvali a byli ve světě kvasem života podle evangelia.

Všichni:

Amen. Bohu díky.

Toto zvolání lze nahradit podle místního zvyku vhodným zpěvem nebo jiným úkonem, např. recitací úryvku z *Listu věřícím*, 1. verze (srov. Slova 1-7):

„Všichni, kteří milují Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou a milují své bližní jako sami sebe, mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó, jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův a učiní si u nich příbytek a domov, a jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista.“

Předání evangelia a Řehole

13. Podle místního zvyku ministr, celebrant nebo formátor předávají jednotlivě každému kandidátovi knihu evangelia (evangeliář, lekcionář nebo kniha Písma svatého se může předávat pouze symbolicky) a Řeholi SFŘ se slovy:

Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. To ať je i vaší (tvou) životní cestou.

Je-li kandidátů více, může se ministr obrátit s těmito slovy ke všem kandidátům najednou, zatímco formátor předává každému z nich jednotlivě knihu evangelia a Řeholi.

14. Podle místního zvyku může předat ministr každému znamení příslušnosti k řádu (Tau).

Je-li kandidátů více, může předávat Tau každému z nově přijatých kandidátů formátor, zatímco ministr se ke všem společně obrací těmito nebo podobnými slovy:

Když se obrácíte (obracíš) ke Kristu v duchu svatého Františka, přijměte (přijmi) toto znamení příslušnosti k Sekulárnímu františkánskému řádu.

15. Následují přímluvy a modlitba Páně.

16. **Ministr pak osloví nové členy bratrského společenství těmito nebo podobnými slovy:**
Bratři a sestry N, N, naše bratrské společenství vám s velikou radostí slibuje, že vám bude na vaší cestě pomáhat přátelstvím, modlitbou a svědectvím života. Vy pak posilujte naše bratrské společenství co do počtu i svou přítomností a aktivní účastí na jeho setkáních i sdílením svých darů. Buďte vítáni!
17. **Bratři a sestry se navzájem pozdraví pozdravením pokoje, zvláště ať přitom pamatují na nově přijaté kandidáty. Přitom se zpívá vhodná píseň.**

Požehnání

18. **Obřad se zakončí požehnáním sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).**

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA II.

OBŘAD PROFESE NEBOLI ROZHODNUTÍ ŽÍT PODLE EVANGELIA KONANÝ PŘI MŠI SVATÉ

Doporučuje se použít tento obřad pouze pro trvalou profesi, protože ta je svou povahou jako veřejný církevní úkon těsně spojena se slavením eucharistie (srov. Úvodní poznámky 13). Pokud se po skončení období počáteční formace skládá dočasná profese, doporučuje se použít Obřad dočasné profese a její roční obnovy (viz str. 19 tohoto Rituálu).

19. **Obřad, který je popsán v této kapitole, se koná při mši svaté.**
20. **Použijí se mešní texty ze mše připadající na ten den nebo, pokud to rubriky dovolují, z votivní mše o sv. Františkovi nebo o sv. Ludvíkovi či o sv. Alžbětě Uherské. Pokud jde o zpěvy a povzbuzení, ať se vezmou v úvahu texty 2. hlavy Řehole Sekulárního františkánského řádu a biblické texty, které podporují způsob života SFŘ.**
21. **Ministr bratrského společenství přijímá profesi vestoje nebo vsedě na vhodném místě v presbytáři. Místa pro slibující ať se připraví v presbytáři tak, aby celý liturgický úkon mohli věřící dobře sledovat.**
22. **Ať se předem dobře připraví vše, co je potřebné ke slavení eucharistie a pro obřad profese.**

VSTUPNÍ OBŘAD

23. **Když se lid a členové bratrského společenství shromáždili a vše je řádně připraveno, přichází kněz k oltáři a při tom se zpívá vstupní zpěv ke mši. Ti, kdo skládají profesi, zaujmou místa, která jsou pro ně připravena.**

- 24. Po pozdravení celebranta pronese jeden z profesních členů bratrského společenství nebo sám kněz napomenutí těmito nebo podobnými slovy:**

V bratrském společenství jsme se shromáždili k eucharistické oběti. Při ní složí svou profesi neboli rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu bratři a sestry **N** a **N**. Připomenou si a obnoví tak své křestní sliby a biřmovací závazky.

Při díkuvzdání Otci skrze Krista za všechny dary, které jsme od něj obdrželi, máme dnes zvláštní důvod k vděčnosti: totiž dar, který těmto bratřím a sestrám dává Bůh tím, že je volá k životu ve světě v duchu blahoslavenství, a dar, kterým obdarovává i nás, když k našemu společenství připojuje nové členy.

(Skládá-li se trvalá profese, je možno připojit: Trvalé rozhodnutí žít podle evangelia, které dnes veřejně přijmou tito naši bratři a sestry, nám připomíná to, co se zpřítomňuje při každém slavení eucharistie.)

Podle příkladu Krista, který sám sebe obětoval Otci za život světa, a ve spojení s ním, jsme vybízeni neustále, zvláště však dnes, abychom oběť svého života spojili s obětí Kristovou.

- 25. Mše dále pokračuje obvyklým způsobem. Úkon kajícího se však může konat rozšířeným způsobem, aby více povzbudil k duchu kajícího, který je charakteristický pro rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu.**

BOHOSLUŽBA SLOVA

- 26. Bohoslužba slova probíhá obvyklým způsobem kromě:**

- čtení se mohou brát buď ze dne nebo z textů v Dodatku pod č. 1–24.
- Vyznání víry, pokud je pro ten den předepsáno podle rubrik, se může vynechat, protože je nahrazuje profese, která je svým způsobem zvláštním vyznáním víry.

PROFESSE NEBOLI ROZHODNUTÍ ŽÍT PODLE EVANGELIA

Požádání

- 27. Po přečtení evangelia se celebrant i lid posadí, kandidáti profese zůstanou stát. Ministr místního bratrského společenství spolu s formátorem je vyzve, aby se představili a veřejně vyjádřili svůj úmysl. To mohou kandidáti profese učinit buď jednotlivě každý vlastními slovy, nebo prostřednictvím jednoho kandidáta profese, který mluví jménem všech.**

Formátor:

Ať předstoupí kandidáti profese v Sekulárním františkánském řádu, bratři a sestry **N**, **N**.

Každý z kandidátů profese může odpovědět:

Zde jsem.

Ministr:

Bratře, sestro **N**., Bůh tě posvětil skrze vodu a Ducha Svatého. Co žádáš od Boha, církve a františkánské rodiny?

(nebo je-li kandidátů profese více:)

Bratři (a sestry), Bůh vás posvětil skrze vodu a Ducha Svatého. Co žádáte od Boha, církve a františkánské rodiny?

Kandidáti profese vyjádří svůj úmysl. Je zvláště vhodné, učiní-li tak jednotliví kandidáti profese vlastními slovy. Vyjádří-li svůj úmysl prostřednictvím jednoho kandidáta profese, může se žádost přednést těmito nebo podobnými slovy:

Žádáme, abychom mohli složit profesi v Sekulárním františkánském řádu. Zkušenost z období (počáteční) formace nás utvrdila v přesvědčení, že nás Pán volá k životu podle evangelia následováním příkladu svatého Františka z Assisi.

Ministr:

Bratrské společenství přijímá vaši žádost a připojuje se k vaší modlitbě, aby Duch Svatý ve vás dokonal dílo, které sám započal.

Homilie nebo oslovení

28. Kandidáti profese se posadí a následuje homilie, v níž se vhodně vysvětlí jak biblická čtení tak i teologické zdůvodnění rozhodnutí pro život podle evangelia.

Otázky

29. Po homilii kandidáti profese vstanou. Celebrant se jich ptá těmito nebo podobnými slovy:

(Bratři a sestry,) ptám se vás před tímto bratrským společenstvím a před shromážděným Božím lidem:

Chcete s láskou přijmout způsob života podle evangelia, který nám slovem i příkladem odkázal svatý František z Assisi a který je obsažen v Řeholi Sekulárního františkánského řádu?

Všichni kandidáti profese společně odpoví (každý sám za sebe):

Chci.

Celebrant:

Byli jste povoláni k tomu, abyste vydávali svědectví o Božím království a spolu se všemi lidmi dobré vůle budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu. Chcete být tomuto povolání věrní a pěstovat ducha služby, který je sekulárním františkánům vlastní?

Kandidáti profese:

Chci.

Celebrant:

Křtem jste se stali údy Božího lidu a při biřmování jste byli posilněni novým darem Ducha (Svatého), abyste hlásali Krista (svým) životem i slovy. Chcete se ještě těsněji spojit s církví a přispívat k její neustálé obnově i k jejímu poslání mezi lidmi?

Kandidáti profese:

Chci.

Ministr:

Místní bratrské společenství je viditelným znamením církve, která je společenstvím víry a lásky. (Svou profesí) se zavazujete spolupracovat se všemi bratry a sestrami, aby (naše) bratrské společenství bylo skutečnou součástí církve a živým františkánským společenstvím.

Prosba o Boží milost

30. Poté celebrant vyprošuje Boží milost.

Modleme se:

Podle způsobu, který je ve společenství obvyklý, je vyhrazen určitý čas tiché modlitbě.

Může se rovněž použít:

- a) vzývání Ducha Svatého,
- b) zkrácené nebo přizpůsobené litanie k františkánským světcům nebo
- c) společná modlitba připravená pro tuto příležitost či podobná následující:

Pane, náš Bože, tvá milost přivedla tyto tvé služebníky (a služebnice) k rozhodnutí žít podle evangelia a Řehole Sekulárního františkánského řádu. Ať v síle Ducha Svatého vydávají před celým světem svědectví o životě a učení tvého Syna. Dopřej jim, aby byli stále spojeni s Kristem, a napomáhali tak k obnově církve a k naplnění jejího poslání.

Celebrant pak pokračuje:

Bože, prosíme tě, shlédni na tyto své služebníky (a služebnice), a vlej do jejich srdcí Ducha své lásky, aby s tvou pomocí vytrvali ve svém rozhodnutí žít podle evangelia. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

31. Po modlitbě zůstává celebrant na místě vyhrazeném pro předsedajícího. Ministr bratrského společenství zaujme vhodné místo v presbytáři. Dva členové bratrského společenství s trvalou profesí se postaví vedle ministra jako oficiální svědkové profese. Kandidáti profese přistupují jednotlivě a před ministrem čtou formulí profese.

Pokud jsou laiky:

Když mi Pán dal tuto milost, já **N** obnovuji své křestní sliby a zasvěcuji se službě Božímu království. Slibuji proto, že budu ve svém světském stavu žít až do konce svého života evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Kéž mi stále pomáhají milost Ducha Svatého, přimluva blahoslavené Panny Marie, našeho svatého Otce Františka a bratrské společenství, abych dosáhl(a) dokonalosti křesťanské lásky.

Pokud jsou diecézními duchovními (biskupy, kněžími nebo jáhny):

Když mi Pán dal tuto milost, já **N** obnovuji své křestní sliby a zasvěcuji se službě Božímu království. Slibuji proto, že budu ve svém stavu diecézního duchovního žít až do konce svého života evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Kéž mi stále pomáhají milost Ducha Svatého, přimluva blahoslavené Panny Marie, našeho svatého Otce Františka a bratrské společenství, abych dosáhl dokonalosti křesťanské lásky.

Pokud se skládá pouze dočasná profese:

Když mi Pán dal tuto milost, já **N** obnovuji své křestní sliby a zasvěcuji se službě Božímu království. Slibuji proto, že budu ve svém světském stavu (**nebo:** ve svém stavu diecézního duchovního) žít po dobu jednoho roku evangelium našeho Pána Ježíše Krista v Sekulárním františkánském řádu a zachovávat jeho Řeholi. Kéž mi stále pomáhají milost Ducha Svatého, přímluva blahoslovené Panny Marie, našeho svatého Otce Františka a bratrské společenství, abych dosáhl(a) dokonalosti křesťanské lásky.

32. Po přečtení formule profese odpovídá ministr každému bratrovi nebo sestře jednotlivě:

Bohu díky! Jako ministr tě přijímám za profesního člena tohoto bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu. Tvé začlenění do bratrského společenství je důvodem radosti a naděje pro všechny bratry a sestry.

33. Když všichni kandidáti profese složí profesi a ministr ji přijme, promluví k nim celebrant těmito nebo podobnými slovy:

Jménem církve potvrzuji vaše rozhodnutí. Náš serafínský Otec vás sám povzbuzuje ve své Závěti: „A kdokoli to bude zachovávat, ať je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi ať je naplněn požehnáním jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem a se všemi nebeskými silami a všemi svatými.“

Předání symbolů profese

34. Je-li to v místě zvykem, může se předat na památku profese kříž (nejvhodnější je kříž od sv. Damiána). Ten, kdo jej předává, pronáší přitom tato nebo podobná slova:

Jako „kající bratři a sestry“ ať uvádíte svůj způsob myšlení a jednání do souladu s Kristem a budujete svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu.

Je-li to v místě také zvykem, může se novým profesantům předat hořící svíce. Ten, kdo ji předává, pronáší přitom tato nebo podobná slova:

Profesí jste se stali Kristovým světlem ve světě. Ať tak svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.

35. Po ukončení obřadu mohou přítomní bratři a sestry přistoupit k novým profesantům a projevit jim svou radost vhodným znamením pokoje a dobré vůle. Přitom se může zpívat vhodná píseň.

Závěr obřadu profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

36. Obřad se ukončí přímluvami, které mohou být připraveny a předneseny zástupci celého bratrského společenství.

BOHOSLUŽBA EUCHARISTICKÉ OBĚTI

37. Je vhodné, aby při zpěvu k obětování přinášeli chléb, víno a vodu k eucharistické oběti někteří z nových profesantů. Rovněž mohou být přinášeny další symboly vyjadřující rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu.

38. Svaté přijímání se doporučuje podávat pod obojí způsobou.

39. Při požehnání na konci mše svaté se může použít 1. slavnostní požehnání pro liturgické mezidobí z nového Římského misálu nebo slavnostní požehnání našeho svatého Otce Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA III.

OBŘAD DOČASNÉ PROFESE A JEJÍ ROČNÍ OBNOVY

Tento obřad dočasné profese se použije po uplynutí období počáteční formace a pro roční obnovu dočasné profese.

40. Musí být přítomni alespoň ministr bratrského společenství a dva svědci. Je však vhodné, aby se obřadu účastnilo pokud možno celé bratrské společenství.
41. Obřad ať se koná v rámci slavení liturgie a to co nejjednodušším způsobem (viz Úvodní poznámky 20). Celebrant může mít při tom krátkou homilii. Nedoporučuje se však, aby se obřad konal během slavení eucharistie, které je vyhrazeno pro trvalou profesi.
42. Pokud se obřad koná v rámci bohoslužby slova, mohou se použít čtení z Dodatku pod č. 1-24.

Napomenutí před obřadem

43. Před přistoupením k dočasné profesi nebo její obnově se celebrant obrátí k přítomným s těmito nebo podobnými slovy:

Podněcování silou evangelia pociťujeme všichni výzvu stále znovu začínat a uskutečňovat trvalé vnitřní obrácení, abychom se podobali Kristu a spolu s ním se dávali do služby (nebeskému) Otci i bratřím a sestrám. Vytrvalost na této cestě trvalého obrácení je Božím darem. Proto se modleme, abychom rostli ve vzájemné lásce a zachovali věrnost až do konce.

Po chvíli ticha se všichni modlí:

Pane, shlédni laskavě na ty, které jsi povolal ke svatosti života podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu. Dej jim svou milost, aby uskutečňovali své rozhodnutí žít podle evangelia, které s velkodušností a odvahou přijali. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Dočasná profese a její obnova

44. Ti, kteří skládají nebo obnovují dočasnou profesi, předstoupí jednotlivě před ministra bratrského společenství a pronesou slib. Mohou použít formuli dočasné profese z Obřadu profese, č. 31 nebo následující text.

Pro dočasnou profesi se použije:

Já, bratr (sestra) **N** slibuji, že budu po dobu jednoho roku zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi a podle Řehole Sekulárního františkánského řádu.

Pro obnovu dočasné profese se použije:

Já, bratr (sestra) **N** obnovuji své rozhodnutí zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi a podle Řehole Sekulárního františkánského řádu.

Když všichni vykonali dočasnou profesi nebo její obnovu, připojí celebrant tato slova sv. Františka:

„A kdokoli to bude zachovávat, ať je v nebi naplněn požehnáním nejvyššího Otce a na zemi ať je naplněn požehnáním jeho milovaného Syna spolu s nejsvětějším Duchem Utěшитelem a se všemi nebeskými silami a všemi svatými.“

Přijetí dočasné profese a její obnovy

45. Poté ministr bratrského společenství přijímá

dočasnou profesi těmito slovy:

Jako ministr bratrského společenství přijímám tvou (vaši) dočasnou profesi. Všichni bratři a sestry spolu s tebou (s°vámi) děkují Bohu za tento dar.

a obnovu dočasné profese těmito slovy:

Jako ministr bratrského společenství přijímám obnovu tvé (vaši) dočasné profese. Všichni bratři a sestry spolu s tebou (s°vámi) děkují Bohu za tento dar.

Zakončení obřadu

46. Obřad se zakončí přímlovami, modlitbou Páně a následující modlitbou celebranta:

Pane, vyslyš naše prosby a dej, ať tito naši bratři (a sestry) při své každodenní službě druhým vnášejí do světa opravdového ducha evangelia. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Na závěr je vhodné zařadit požehnání sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).
Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svätý!

Všichni:

Amen.

OBŘAD OBNOVY TRVALÉ PROFESE

Tento obřad se může konat:

- a) každoročně v bratrském společenství;
- b) při bratrské a pastorační vizitaci, kdy je při obnově trvalé profese možné získat plnomocné odpustky;
- c) soukromě, např. v den výročí trvalé profese.

Pokud se tato obnova koná při mši svaté, doporučuje se použít texty votivní mše o sv. Františkovi nebo o sv. Ludvíkovi či o sv. Alžbětě Uherské.

Na začátku mše svaté po úvodním pozdravu celebranta promluví ministr těmito nebo podobnými slovy:

V bratrském společenství jsme se shromáždili k eucharistické oběti. Při ní společně obnovíme svou trvalou profesi neboli rozhodnutí žít podle evangelia v Sekulárním františkánském řádu.

Při díkuvzdání Otci skrze Krista za všechny dary, které jsme od něj obdrželi, chceme dnes zvláště poděkovat za své povolání k životu ve světě podle Řehole Sekulárního františkánského řádu.

Podle příkladu Krista, který sám sebe obětoval Otci za život světa, a ve spojení s ním, jsme vybízeni neustále, zvláště však dnes, abychom oběť svého života spojili s obětí Kristovou.

Mše dále pokračuje obvyklým způsobem. Po homilii se všichni, kteří obnovují svou profesi, postaví.

Následující dialog celebranta s těmi, kteří obnovují svou profesi, se může vynechat, a přistoupit rovnou k vlastní obnově trvalé profese.

Celebrant se ptá těmito nebo podobnými slovy:

(Bratři a sestry,) chcete znovu potvrdit, že s láskou přijímáte způsob života podle evangelia, který nám slovem i příkladem odkázal svatý František z Assisi a který je obsažen v Řeholi Sekulárního františkánského řádu?

Všichni, kteří obnovují profesi, společně odpoví:

Chci.

Celebrant:

Byli jste povoláni k tomu, abyste vydávali svědectví o Božím království a spolu se všemi lidmi dobré vůle budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu. Chcete být tomuto povolání věrní a pěstovat ducha služby, který je sekulárním františkánům vlastní?

Všichni, kteří obnovují profesi, společně odpoví:

Chci.

Celebrant:

Křtem jste se stali údy Božího lidu a při biřmování jste byli posilněni novým darem Ducha (Svatého), abyste hlásali Krista svým životem i slovy. Chcete se ještě těsněji spojit s církví a přispívat k její neustálé obnově i k jejímu poslání mezi lidmi?

Všichni, kteří obnovují profesi, společně odpoví:

Chci.

Ministr:

Místní bratrské společenství je viditelným znamením církve, která je společenstvím víry a lásky. Při profesi jsme se zavázali spolupracovat se všemi bratry a sestrami, aby naše bratrské společenství bylo skutečnou součástí církve a živým františkánským společenstvím.

Vlastní obnova trvalé profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia

Bratři a sestry obnoví svou trvalou profesi těmito nebo podobnými slovy:

Děkujeme ti, Pane, za povolání do Sekulárního františkánského řádu. Prosíme tě o odpuštění všech našich selhání, slabostí a provinění proti našemu rozhodnutí žít podle evangelia a proti Řeholi. Dej nám, prosíme, abychom stále zakoušeli horlivost a nadšení toho dne, kdy jsme vstoupili do bratrského společenství. Proto obnovujeme své rozhodnutí žít evangelium podle Řehole Sekulárního františkánského řádu až do smrti. Dej nám také, abychom vždy žili v souladu se svými bratry a sestrami a přede všemi vydávali svědectví o velikém daru františkánského povolání, který jsme od tebe přijali, abychom se stali svědky a nástroji poslání církve mezi lidmi a hlásali Krista životem i slovy. Amen.

Celebrant pak vyprošuje Boží pomoc těmito slovy:

Bože, prosíme tě, shlédni na tyto své služebníky (a služebnice) a vlej do jejich srdcí Ducha své lásky, aby s pomocí tvé milosti vytrvali ve svém rozhodnutí žít podle evangelia až do smrti. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Obřad se zakončí vzájemným blahopřáním, Přitom se zpívá Chvalozpěv stvoření od sv. Františka (Píseň bratra Slunce) nebo jiný vhodný zpěv. Pokud probíhá obřad při mši svaté, je vhodné podávat svaté přijímání pod obojí způsobou.

Na závěr je vhodné zařadit požehnání sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA IV.

OBŘAD PŘI PŘÍLEŽITOSTI VÝROČÍ PROFESE

47. Je chvályhodným zvykem slavit 25. a 50. výročí profese v Sekulárním františkánském řádu. Koná-li se oslava jubilea při slavení eucharistie, slouží se mše z příslušného dne; modlitby, pokud to rubriky připouštějí, se berou ze mše „Na poděkování Bohu“. Mohou se brát též texty z votivní mše o sv. Františkovi nebo o sv. Ludvíkovi či o sv. Alžbětě Uherské. Oslava jubilea se může rovněž konat při slavení Denní modlitby církve nebo při zvláštní bohoslužbě slova.

Napomenutí po homilii

48. Po homilii ministr bratrského společenství nebo někdo z přítomných bratří či sester pronese napomenutí těmito nebo podobnými slovy:

S velkou radostí slavíme dnes 25. (nebo: 50.) výročí bratří (nebo: bratra, nebo: sestry) N a N, kteří se tolik let snažili „zpřítomňovat společné charisma serafínského Otce v životě a poslání církve“ a podílet se na budování „světa, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby se tak uskutečňovalo Boží království.“ Připojme se k jejich díkůčinění a k jejich trvalé snaze o obrácení.

Obnova profese

49. Bratři a sestry, kteří slaví jubileum, obnoví své rozhodnutí žít podle evangelia těmito nebo podobnými slovy:

Děkujeme ti, Pane, za povolání do Sekulárního františkánského řádu. Prosíme tě o odpuštění všech našich selhání, slabostí a provinění proti našemu rozhodnutí žít podle evangelia a proti Řeholi. Dej nám, prosíme, abychom stále zakoušeli horlivost a nadšení toho dne, kdy jsme vstoupili do bratrského společenství. Proto obnovujeme své rozhodnutí žít evangelium podle Řehole Sekulárního františkánského řádu až do konce našich dní. Dej nám také, abychom vždy žili v souladu se svými bratry a sestrami a před mladšími vydávali svědectví o velikém daru františkánského povolání, který jsme od tebe přijali, abychom se stali svědky a nástroji poslání církve mezi lidmi a hlásali Krista životem i slovy. Amen.

50. Po obnově profese pronáší celebrant modlitbu:

Pane, náš Bože, Otče všech, vzdáváme ti díky za tvou dobrotivost a lásku, kterou jsi prokázal nám, svým dětem; a prosíme tě za tyto naše bratry a sestry, kteří dnes slaví výročí profese v Sekulárním františkánském řádu, aby rozhodnutí žít podle evangelia, které kdysi učinili, mohli s tvou pomocí naplňovat ve svém životě až do konce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Zakončení obřadu

51. Obřad se zakončí vzájemným blahopřáním. Přitom se zpívá Chvalozpěv stvoření od sv. Františka (Píseň bratra Slunce) nebo jiný vhodný zpěv.

Pokud oslava výročí profese probíhá při slavení eucharistie, je vhodné, aby se jubilanti zapojili např. do přímluv a obětního průvodu. Svaté přijímání je vhodné podávat pod obojí způsobou (zvláště jubilantům).

Na závěr je vhodné zařadit požehnání sv. Františka (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Celebrant:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

Část II

MODLITBY PRO SHROMÁŽDĚNÍ
SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

ÚVODNÍ POZNÁMKY

1. V Sekulárním františkánském řádu se konají setkání místního bratrského společenství, dále pak zasedání oblastní, národní a mezinárodní rady.
2. Účel těchto setkání a zasedání stanoví Řehole; zejména jde o podporu lásky mezi členy a napomáhání k růstu františkánského a církevního života¹.
3. Různé formy setkání bratrského společenství jsou: modlitební, plánovací nebo pracovní a bratrská nebo společenská setkání při různých příležitostech.
4. Při setkáních bratrského společenství se věnuje čas: a) vzájemnému poznávání bratří a sester²; b) naslouchání Božímu slovu a sdílení nad ním³; c) studiu a práci (je-li k tomu příležitost, zejména pro trvalou formaci a apoštolát)⁴; d) slavení eucharistie a Denní modlitby církve⁵.
5. Ve všem, co je výše uvedeno, se ponechává volný prostor pro tvořivou iniciativu rady i členů bratrských společenství.
6. Modlitby [uvedené v této části Rituálu] jsou převzaty především ze spisů sv. Františka. Nemají se považovat za naprosto závazné, spíše mají pomoci radě k využití vlastních tvořivých schopností.

¹ Srov. Řehole SFŘ, čl. 22 a 24.

² Srov. Řehole SFŘ, čl. 2, 5, 13, 22 a 24.

³ Srov. Řehole SFŘ, čl. 4 a 5.

⁴ Srov. Řehole SFŘ, čl. 14, 22 a 24.

⁵ Srov. Řehole SFŘ, čl. 5 a 8.

KAPITOLA I.

MODLITBY NA ZAČÁTKU A NA KONCI SETKÁNÍ BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

1. Modlitby, uvedené pod následujícími čísly, jsou pouze návrhem. Podle potřeb a charakteru bratrského společenství se mohou použít i jiné modlitby. Je však vhodné, aby součástí setkání bratrského společenství bylo vždy i slavení liturgie (mše svaté nebo Denní modlitby církve).

A) NA ZAČÁTKU SETKÁNÍ

2. Když se bratři a sestry sejdou na vhodném místě, na začátku setkání ministr bratrského společenství nebo ten, kdo setkání vede (dále předsedající), může zahájit společnou modlitbou těmito nebo podobnými slovy:

Předsedající:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Všichni:

Amen.

Předsedající:

Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane, tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.

Všichni:

Chvalte Pána a dobrořečte mu, děkujte mu a služte mu s velkou pokorou.

Předsedající:

Modleme se:

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože, všechno dobro, svrchované dobro, celé dobro, ty jediný jsi dobrý, tobě vzdáváme všechnu chválu všechnu slávu, všechn dík, všechnu čest a všechno dobrořečení a všechno dobré. Staň se, staň se.

Všichni:

Amen.

Nebo může předsedající použít tuto modlitbu:

Modleme se:

Nejvyšší, slavný Bože, osvět' temnoty našeho srdce a dej nám, Pane, pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, moudrost a poznání, abychom splnili tvůj svatý a pravý příkaz.

Všichni:

Amen.

3. Může se přečíst některý úryvek z Písma svatého, jak je navrženo v Dodatku (č. 1–24) nebo ze spisů sv. Františka (Dodatek, č. 25). Setkání bratrského společenství pak pokračuje obvyklým způsobem.

B) NA KONCI SETKÁNÍ

4. Je-li to vhodné, zařadí se chvíle pro spontánní modlitbu nebo přímluvy za všeobecné potřeby církve a za zvláštní potřeby bratrského společenství. Pak může předsedající podle vlastního výběru použít některou z modliteb svatého Františka, jak jsou uvedeny níže, nebo jinou modlitbu. Tím se zakončí setkání bratrského společenství.

Předsedající:

Modleme se:

Všemohoucí, věčný, spravedlivý a milosrdný Bože, dej nám ubohým, abychom kvůli tobě samotnému konali to, co víme, že chceš, a vždy chtěli to, co se ti líbí, abychom vnitřně očištěni, vnitřně osvíceni a ohněm svatého Ducha zapálení mohli jít ve šlépějích tvého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, a jen tvou milostí dojít k tobě, Nejvyšší, který v dokonalé Trojici a prosté Jednotě žiješ a kraluješ a jsi oslavován, všemohoucí Bože, po všechny věky věků.

Všichni:

Amen.

Nebo může předsedající použít tuto modlitbu:

Modleme se:

Dobrotivý Bože, ty jsi původce pokoje a lásky, dej nám, svým služebníkům, opravdové sjednocení s tvou vůlí, abychom dokázali překonávat všechna pokušení, která by mohla ohrozit náš pokoj. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

5. Je-li přítomen kněz nebo jáhen, může dát požehnání, kterým požehnal sv. František bratru Lvovi (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněz (jáhen):

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

KAPITOLA II.

SLAVENÍ VOLEBNÍ KAPITULY BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Tyto modlitby nahrazují obvyklé modlitby při setkání bratrského společenství. Volbám předseda a potvrzuje je ministr bratrského společenství vyšší úrovně nebo jeho delegát.

6. Po vzývání Ducha Svatého se přečte krátký úryvek z Písma svatého (Dodatek, č. 1–24), ze spisů sv. Františka (Dodatek, č. 25) nebo z jiného vhodného zdroje, na který může navázat krátké zamyšlení či rozjímání. Předsedající volební kapituly se pak modlí:

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože, Otče svatý a spravedlivý, Pane, Králi nebe i země, pro tebe samého ti vzdáváme díky, že ze své svaté vůle a skrze svého jediného Syna spolu s Duchem Svatým stvořil jsi všechno duchovní i tělesné a nás, vytvořené ke tvému obrazu a k tvé podobě, umístil jsi do ráje.

S pokorou a důvěrou tě prosíme o světlo, abychom mohli zvolit ty, kteří by dobře sloužili našemu bratrskému společenství. Pomoz nám vybrat ty, kteří by svým příkladem, svými ctnostmi a moudrými rozhodnutími animovali a vedli naše bratrské společenství, aby v něm žilo evangelium Ježíše Krista v duchu svatého Františka. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

7. Pak se konají volby podle směrnic Generálních konstitucí a Národních stanov. Po každé volbě oznámí sekretář volební kapituly její výsledek těmito slovy:

po volbě ministra:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným ministrem místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

po volbě zástupce ministra:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zástupcem ministra místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

po volbě formátora:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným formátorem místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

po volbě sekretáře:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným sekretářem místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

po volbě pokladníka:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným pokladníkem (hospodářem) místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

po volbě dalších členů rady:

Ve jménu Páně: Oznamuji, že nově zvoleným členem rady místního (národního) bratrského společenství N je bratr (sestra) N.

Nově zvolený (zvolená) poté předstoupí a předsedající se jej (jí) zeptá:

Bratře (sestro) N., přijímáš tuto volbu?

Nově zvolený (zvolená) odpoví:

Ano, přijímám.

Předsedající poté volbu potvrdí těmito nebo podobnými slovy:

Jménem církve a františkánské rodiny potvrzují volbu bratra (sestry) **N** ministrem (nebo: zástupcem ministra, formátorem, sekretářem, pokladníkem (hospodářem), členem rady) místního (národního) bratrského společenství **N** Sekulárního františkánského řádu.

Po skončení voleb se může zpívat vhodná děkonná píseň. Následují závěrečné modlitby volební kapituly.

Všichni nově zvolení členové rady pak vydají svědectví o svém františkánském povolání a ochotě ke službě. Mohou tak učinit vlastními slovy nebo použít následující text jako vzor:

My, členové rady místního (národního) bratrského společenství přijímáme odpovědnost a službu vedení. Před všemohoucím Bohem slibujeme, že budeme každý den žít evangelium podle příkladu svatého Františka a vykonávat naši službu podle svých nejlepších schopností. Prosíme o vedení Ducha Svatého a spolupráci bratrského společenství, abychom mohli společně jako rodina sv. Františka vydávat svědectví evangeliu, byli nástroji pokoje a budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby se tak uskutečňovalo Boží království.

8. Když se vše skončilo, předsedající volební kapituly říká nově zvoleným:

At' vás Bůh naděje naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste oplývali nadějí v síle Ducha Svatého.

Všichni odpovídají:

Požehnaný jsi, Bože, navěky!

Předsedající pokračuje:

Modleme se za ty, kdo byli zvoleni, abychom my všichni skrze jejich službu a povzbuzování prožívali svou víru hlouběji a abychom statečněji vydávali svědectví Kristu a tak přispívali k budování Božího království.

Po chvíli ticha pak všichni pronášejí modlitbu:

Dobrotivý Bože, dej nám všem, abychom tě díky horlivosti těchto bratří (a sester) povolaných ke službě našemu bratrskému společenství lépe poznávali a všem lidem pomáhali k poznání tebe a usilovněji vedli život podle evangelia, jak jsi jej sám vnukl svatému Františkovi z Assisi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pokud to čas a okolnosti dovolují, mohou nyní přijímat nově zvolení členové rady a ministr blahopřání od členů bratrského společenství.

KAPITOLA III.

USTAVENÍ NOVÉHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

- 9.** Obřad popsany v této kapitole se koná na vhodném místě, obvykle v kostele, při kterém je nové bratrské společenství ustaveno.
- 10.** Předsedá ten, kdo má oprávnění nové bratrské společenství kanonicky ustavit, nebo jeho delegát. Tento obřad se může s patřičnými úpravami použít i pro předání již podepsaného dokumentu o kanonickém ustavení.

Úvod

11. Po úvodním zpěvu, pozdravu a krátkém úvodu ministra nebo některého profesního člena bratrského společenství se přečte čl. 22 Řehole SFŘ:

Místní bratrské společenství má být kanonicky ustavené. Tak se stává základní buňkou celého řádu a viditelným znamením církve, která je společenstvím lásky. Má být výsadním místem, kde se rozvíjí cítění s církví a františkánské povolání a kde členové čerpají povzbuzení k apoštolátu.

12. **Předsedající obřadu ustavení nového bratrského společenství se pak modlí těmito slovy:**

Modleme se:

Pane, náš Bože, dej nám, kteří jsme se zde shromáždili ve tvém jménu, abychom v bratrském společenství prožívali přítomnost tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, aby tak naše radost se svatým Františkem byla úplná. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Čtení z Písma svatého

13. **Lektor přečte úryvek z Písma svatého, navrhuje se Řím 12, 4–13:**

Máme rozmanité duchovní dary podle milosti.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři a sestry!

Jako máme v jednom těle mnoho údů, ale tyto údy nemají všechny stejnou činnost, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedním tělem v Kristu, k sobě navzájem jsme však údy. Máme rozmanité duchovní dary podle milosti, která nám byla dána. Kdo má dar mluvit z vnuknutí, ať ho užívá úměrně k vlastní víře. Kdo má dar služby, ať ho uplatňuje ve službě. Kdo má dar vyučovat, ať se věnuje vyučování, kdo dar povzbuzovat, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať to dělá velkodušně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí s radostí. Láska ať je bez přetvářky. Mějte v ošklivosti zlo, přidržujte se dobra. V bratrské lásce se navzájem mějte srdečně rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého. V horlivosti neochabujte, duchem buďte horliví, služte Pánu, v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí. S věřícími se podílejte na jejich životních potřebách, ochotně poskytněte pohostinství.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Bohu díky!

Pokud se obřad koná při slavení eucharistie, pokračuje se responsoriálním žalmem, evangeliem, po kterém následuje homilie. Při samostatném obřadu ustavení nového bratrského společenství se pokračuje čtením a podepsáním dokumentu o kanonickém ustavení.

Responsoriální žalm: Žl 106 (105), 1.2-3.47.48

Odp.: Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Kdo vyličí mocné Hospodinovy činy,
kdo vypoví všechnu jeho slávu?
Blaze těm, kteří dbají práva,
spravedlivě jednají v každé době.

Odp.

Vysvobod' nás, Hospodine, náš Bože,
a shromáždí nás z pohanských zemí,
abychom chválili tvé svaté jméno,
a chlubil se tvou slávou.

Odp.

Požehnaný Hospodin, Bůh Izraelův,
od věků až na věky!
Všechn lid ať řekne: „Amen!“

Odp.

Verš před evangeliem: Kol 3,15

Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle.

Evangelium: Jan 17, 20–26

Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak oni ať jsou jedno v nás!

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se:

„Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Všichni:

Chvála tobě, Kriste!

Následuje homilie.

Čtení a podepsání dokumentu o kanonickém ustavení

- 14.** Po homilii nebo po čtení z Písma svatého přečte předsedající dokument o kanonickém ustavení nového bratrského společenství a podepíše jej spolu se dvěma určenými svědky.

Pak se zaznamenají jména bratří a sester, kteří nově ustavené bratrské společenství tvoří, a jména členů rady nového bratrského společenství, pokud tato rada již existuje.

15. Po skončení je vhodné přečíst jako povzbuzení úryvek ze spisů sv. Františka (viz Dodatek č. 25), např. z Listu všem věřícím 8-14:

Snoubenci (našeho Pána Ježíše Krista) jsme tehdy, když v Duchu Svatém se spojuje věrná duše s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jeho bratry jsme, když plníme vůli nebeského Otce. Matkami (pak jsme), když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle díky božské lásce a čistému a upřímnému svědomí; rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor. Ó, jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích! Ó, jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó, jak je svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce a modlil se k Otci slovy: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi ve světě dal.“

16. Při té příležitosti může promluvit předsedající obřadu kanonického ustavení nebo odpovědný člen z oblastní nebo národní rady.

Společná modlitba a závěr

17. Pak se koná společná modlitba nebo přímlyvy, které zakončí předsedající touto modlitbou:

Otče náš, všemohoucí Bože, prameni lásky a jednoty, dej, aby nové bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu, sjednocené a oživované Duchem Svatým, ochotně naslouchalo Božímu slovu a řídilo se jím. Ať se všichni jeho členové společně modlí a jsou při tom jedné mysli a jednoho srdce. Ať v něm (všichni bratři a sestry) najdou sílu a inspiraci k budování světa, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby tak přinášeli poselství radosti a pokoje všem lidem. Skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

18. Na závěr se může zaspívat některý z mariánských hymnů, např. Salve Regina (Zdravas Královno).

Přítomní kněží mohou udělit požehnání, kterým požehnal sv. František bratru Lvovi (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněží:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

MODLITBA PRO ŘÁDNÉ ZASEDÁNÍ RADY BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Tento text je třeba chápat jako vzor a může se upravit podle potřeb rady bratrského společenství.

Ministr:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Všichni:

Amen.

Ministr:

Ať je Pán v našich srdcích i v našich ústech, abychom žili evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka a hlásali je celému světu.

Všichni:

Amen.

Ministr:

Přijď, Duchu Svatý, naplň srdce svých věrných.

Všichni:

A zapal v nás oheň své lásky.

Ministr:

Upevni, Pane, co jsi v nás vykonal.

Všichni:

Abychom byli nástroji pokoje v církvi i ve světě.

Ministr:

Modleme se:

(po chvíli ticha pokračuje)

Pane, povolal jsi nás, abychom sloužili našemu (nebo: národnímu) bratrskému společenství jako členové rady. Ať jej svým příkladem a moudrými rozhodnutími animujeme a vedeme na cestě zachovávání evangelia podle příkladu svatého Františka. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Následuje čtení z Písma svatého nebo ze spisů sv. Františka, po kterém může být rozjímání v tichu nebo sdílení, při kterém se toto čtení aplikuje na aktuální situaci bratrského společenství.

Poté se rada věnuje projednáváním záležitostem. Po skončení jednání a po společné modlitbě nebo přímlovkách zahájí ministr modlitbu Páně a zasedání rady zakončí modlitbou ze spisů sv. Františka (viz Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství) nebo se modlí těmito či podobnými slovy:

Bože, veď nás svou moudrostí a láskou, ať se pod tvým vedením osvědčíme jako užiteční služebníci našeho (nebo: národního) bratrského společenství. Ať poznáváme, co máme dělat, a máme odvahu i vytrvalost to vykonal. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Duchovní asistent (je-li knězem nebo jáhnem) zakončí požehnáním (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněz (jáhen):

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

MODLITBA PRO BRATRSKOU A PASTORAČNÍ VIZITACI

Tyto modlitby nahrazují při bratrské a pastorační vizitaci (Řehole SFR, čl. 26) modlitby při pravidelném setkání bratrského společenství (viz Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství, str. 27 tohoto Rituálu).

Po přivítání a vzývání Ducha Svatého použije vizitátor modlitbu zvlášť připravenou pro tuto příležitost nebo se může inspirovat následující modlitbou jako vzorem:

Pane, náš Bože, chválíme tě a děkujeme ti za to, že jsi nás povolal do Sekulárního františkánského řádu.

Shromáždili jsme se dnes v Duchu Svatém k bratrské a pastorační vizitaci, abychom zhodnotili své úsilí a obnovili své rozhodnutí žít evangelium podle příkladu svatého Františka. Dej nám sílu k novému začátku tam, kde jsme ochabli či selhali. Naplň nás svým Duchem, buď Pánem našich srdcí. Dej nám ochotu, abychom jako následovníci svatého Františka v tomto světě vytrvale usilovali o obnovu církve a hlásali radostnou zvěst o spáse.

Ať uchvátí, prosíme, Pane, ohnivá a sladká moc tvé lásky naše duše skrze všechno, co je zde pod nebem, abychom zemřeli láskou ke tvé lásce, jako tys zemřel z lásky k naší lásce. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Následuje čtení z Písma svatého nebo ze spisů sv. Františka (dodatky č. 1-24, 25) se zamyšlením či rozjímáním.

Vizitace pak pokračuje obvyklým způsobem. Na jejím konci po společné modlitbě nebo přimluvách se vizitátor modlí závěrečnou modlitbu připravenou pro vizitaci nebo těmito či podobnými slovy:

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid. Bože, rozmnož v nás působení svého Ducha, a když zachováváme evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu svatého Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi, dej, abychom žili věrně podle Řehole Sekulárního františkánského řádu. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Všichni:

Amen.

Na závěr mohou všichni profesní členové obnovit svou profesi a při tomto úkonu za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky. K obnově profese se použije formule uvedená na str. 22 tohoto Rituálu.

Vizitátor může zakončit duchovním povzbuzením, např. (1 Sol 5,13-18.23):

Prosíme vás, (bratři a sestry):

Mezi sebou žijte v pokoji. Žádáme vás, bratři (a sestry): kárejte lidi nespořádané, dodávejte odvahy malomyslným, ujímejte se slabých, buďte trpěliví vůči všem. Hledte, ať nikdo nikomu neodplácí zlým za zlé, ale usilujte vždycky o dobro mezi sebou i ke všem. Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte (Bohu). Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. Sám Bůh pokoje kéž vás dokonale posvěť. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro příchod našeho Pána Ježíše Krista.

Přítomní kněží mohou udělit požehnání, kterým požehnal sv. František bratru Lvovi (odpověď uvedená v závorce se může vynechat).

Kněží:

Hospodin ať vám žehná a ať vás chrání. (Všichni: Amen.)

Ať vám ukáže svou tvář a smiluje se nad vámi. (Všichni: Amen.)

Ať k vám obrátí svou tvář a obdaří vás pokojem. (Všichni: Amen.)

Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec i Syn + i Duch Svatý!

Všichni:

Amen.

DODATEK

TEXTY K VÝBĚRU

PRO SLAVENÍ ROZHODNUTÍ ŽÍT PODLE EVANGELIA

I.

ČTENÍ Z PÍSMÁ SVATÉHO

A) První čtení

1. Gal 6, 14–18

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galat'anům.

Bratři a sestry!

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření.

A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na (pravé) Boží Izraelity.

A pro budoucnost ať mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť na mém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi.

Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi, bratři (a sestry)! Amen.

2. Ef 1, 3–10

Předurčil nás, abychom byli přijati za jeho děti, skrze Ježíše Krista.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném (Synu).

V něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a prozíravostí: seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, jak se mu to líbilo a jak si to sám u sebe ustanovil, až se naplní čas pro dílo spásy: že sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi.

3. Kol 3, 9–17

Mějte lásku, protože ona je svorník dokonalosti.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři a sestry!

Neobelhávejte jeden druhého. Svlečte ze sebe člověka starého s jeho počínáním, a oblečte (člověka) nového, který se obnovuje k (správnému) poznání, aby se podobal svému Stvořiteli. Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný; ale všechno a ve všem je Kristus.

Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto (odpouštějte) i vy.

A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční.

Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno (dělejte) ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí.

4. 1 Petr 2, 9–17

Ved'te mezi pohany vzorný život.

Milovaní, jako cizince a přistěhovalce vás napomínám: zdržujte se tělesných žádostí, protože ony bojují proti duši. Ved'te mezi pohany vzorný život. Oni sice o vás mluví jako o špatných lidech, ale když budou pozorovat, že konáte dobro, budou velebit Boha v den navštívení.

Kvůli Pánu se podřizujte každému lidskému zřízení: ať už je to král jako svrchovaný vládce, nebo místodržitelé, kteří jsou od něho posíláni trestat zločince a vyznamenávat ty, kdo jednají správně. Vždyť tak to chce Bůh, abyste svým dobrým chováním umlčovali nevědomost nerozumných lidí. (Jednejte) jako lidé svobodní, a ne jako lidé, kteří svobodou zakrývají svou špatnost, ale chovejte se jako Boží služebníci.

Všechny ctěte, bratry milujte, Boha se bojte, krále mějte v úctě.

5. Jak 2, 12–18

Když se víra neprojevuje navenek skutky, je mrtvá.

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Milovaní!

Mluvte a jednejte jako lidé, kteří mají být souzeni podle zákona svobody. Neboť soud bez milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

Co to pomůže, moji bratři (a sestry), říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co jim to bude platné?

Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru, a já mám skutky.“ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.

6. 1 Kor 12, 4–11

Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí.

Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává od téhož Ducha víry, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno.

To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

B) Responsoriální žalmy

7. Žl 16 (15), 1–2a+5, 7–8.11

Odp.: Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.

Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán.“

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší,
ty mně zachovávaš můj úděl.

Odp.

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem,
k tomu mě i za nocí vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli,
nezakolísám, když je mi po pravici.

Odp.

Ukážeš mi cestu k životu,
u tebe je hojná radost,
po tvé pravici je věčná slast.

Odp.

8. Žl 98 (97), 1–4

Odp. Zpívejte Hospodinu v doprovodu citery, neboť uvedl ve známost svou spásu.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci.

Vítězství je dílem jeho pravice,
jeho svatého ramene.

Odp.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu,
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenu se na svou dobrotu a věrnost
Izraelovu domu.

Odp.

Všechny končiny země uzřely
spásu našeho Boha.
Jásejte Hospodinu, všechny země,
radujte se, plesejte a hrejte!

Odp.

9. Žl 133 (132)

Odp.: Milujme se navzájem, neboť láska je z Boha.

Hle, jak je dobré a milé,
když bratři bydlí pospolu:
Jak nejlepší olej na hlavě, který stéká na vousy, na vousy Árónovy,
který stéká na lem jeho roucha.

Odp.

Jak hermonská rosa,
která se snáší na siónskou horu:
tam uděluje Hospodin požehnání,
život navěky.

Odp.

10. Žl 37 (36), 3–4.5–6.30–31

Odp.: Ústa má zvěstují tvou spravedlnost.

Doufej v Hospodina a čiň dobro,
pak budeš přebývat v zemi a těšit se klidu.
Raduj se v Hospodinu
a dá ti, po čem touží tvé srdce.

Odp.

Hospodinu svěř svůj osud,
v něho důvěřuj, on sám bude jednat.
Tvé spravedlnosti dá vzejít jako světlu,
tvému právu jako polednímu jasu.

Odp.

Ústa spravedlivého mluví moudře,
jeho jazyk hovoří, co je správné.
Boží zákon mu ovládá srdce,
proto nevrávorají jeho kroky.

Odp.

11. Žl 25 (24), 2–5.8–10

Odp. Veď mě ve své pravdě, Hospodine!

V tebe důvěřuji, můj Bože, kéž nejsem zahanben,
ať nade mnou nejásají moji nepřátelé.

Vždyť nikdo z těch, kdo v tebe doufají, nepadne do hanby;
do hanby padnou ti, kdo lehkovážně ruší věrnost.

Odp.

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.
Veď mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel,
nepřestávám v tebe důvěřovat.

Odp.

Hospodin je dobrý a dokonalý,
proto ukazuje hříšníkům cestu.
Pokorné vede k správnému jednání,
pokorné učí své cestě.

Odp.

12. **Žl 92 (91), 2–3.6–7.13–14**

Odp. Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine!

Dobré je chválit Hospodina,
opěvovat tvé jméno, Svrchovaný!
Zrána hlásat tvé milosrdenství
a za noci tvou věrnost.

Odp.

Jak velkolepá jsou tvá díla, Hospodine,
jak hluboké tvé myšlenky!
Pošetilý člověk to nechápe,
nerozumný nemá pro to smyslu.

Odp.

Spravedlivý pokvete jak palma,
poroste jak cedr na Libanonu.
Kdo jsou zasazeni v domě Hospodinově,
pokvetou v nádvořích našeho Boha.

Odp.

C) Aleluja a verš před evangeliem

13. **Flp 1, 21**

Aleluja. Pro mne život je Kristus a smrt ziskem. Aleluja.

14. **Srov. Mt 11, 25**

Aleluja. Velebím tě, Otče, Pane nebe a země,
že jsi tajemství Božího království odhalil maličkým. Aleluja.

15. Kol 3, 14–15

Aleluja. Nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj. Aleluja.

16. Srov. Lk 10, 1.9

Aleluja. Jděte a zvěstujte všem městům: „Přiblížilo se k vám Boží království.“ Aleluja.

17. Jan 15, 8

Aleluja. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci. Aleluja.

18. Žl 133 (132), 1

Aleluja. Hle, jak je dobré a milé, když bratři bydlí pospolu. Aleluja.

D) Evangelia**19. Mt 5, 1–12**

Blahoslavení chudí v duchu, tiší, milosrdní, tvůrci pokoje.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je:

„Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi ze dědictví.

Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit, pronásledovat a vylhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu. Tak přece pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.“

20. Mt 11, 20–30

Skryl jsi tyto věci před moudrými a chytrými a odhalil je maličkým.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš začal vytýkat městům, ve kterých se stalo nejvíc jeho zázraků, že se neobrátily:

„Běda tobě, Chorazine, běda tobě Betsaido! Kdyby se staly v Tyru a Sidónu takové zázraky jako u vás, už dávno by dělali pokání v žínici a popelu. Ale to vám říkám: Tyru a Sidónu bude v soudný den lehčeji než vám.

A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do pekla klesneš! Kdyby se v Sodomě staly ty zázraky, které se staly v tobě, zůstala by až do dneška. Ale říkám vám: Sodomské zemi bude v soudný den lehčeji než tobě.“

V ten čas se Ježíš ujal slova a řekl:

„Velebím tě, Otče, pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo.

Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit.

Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdce, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“

21. Mt 12, 46–50:

Každý, kdo koná vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr, má sestra i matka.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když mluvil Ježíš k zástupům, jeho matka a příbuzní stáli venku a chtěli s ním mluvit. Někdo mu řekl: „Hle, tvoje matka a tvoji příbuzní stojí venku a chtějí s tebou mluvit.“ On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: „Kdo je moje matka a kdo jsou moji příbuzní?“

A ukázal rukou na své učedníky a řekl: „To je moje matka a to jsou moji příbuzní! Každý totiž, kdo plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr i sestra i matka.“

22. Lk 10, 1–9

Jděte, posílám vás...

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim:

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. prostě proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte.

Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘“

23. Jan 15,1-8

Tím je oslaven můj Otec, že nesete mnoho ovoce.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří.

Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

24. Jan 17,20-26

Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak oni ať jsou jedno v nás!

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se:

„Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.

Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, protože jsi mě miloval už před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal a tito (moji učedníci) poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich a abych byl i já v nich.“

II.

FRANTIŠKÁNSKÁ ČTENÍ

- 25. Při různých shromážděních bratrských společenství, a zvláště při řádných setkáních bratrského společenství a při slavení volební kapituly, je vhodné předložit bratřím a sestrám úryvek ze spisů sv. Františka nebo jiný úryvek z Františkánských pramenů, ze kterých mohou (bratři a sestry) čerpat podněty k přemýšlení.**

Výslovně se doporučují: Povzbuzení k bratřím a sestrám kajícím; List věřícím; Nepotvrzená řehole, kap. 22 a 23; Modlitby a hymny z Hodinek o utrpení Páně.

Povzbuzení k bratřím a sestrám kajícím (Slova života a spásy)

Kapitola první: O těch, kteří konají pokání

Ve jménu Páně! Všichni, kteří milují Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou a milují své bližní jako sami sebe, mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův a učiní si u nich příbytek a domov, a jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista. Snoubenci jsme tehdy, když v Duchu Svatém se spojuje věrná duše s naším Pánem Ježíšem Kristem. Jeho bratry jsme, když plníme vůli nebeského Otce. Matkami (pak jsme), když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle díky božské

lásce a čistému a upřímnému svědomí; rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor.

Ó jak je slavné, svaté a veliké mít Otce v nebesích! Ó jak je svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné mít takového Snoubence! Ó jak je svaté, milé, líbezné, pokorné, pokojné, sladké, láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a takového Syna: našeho Pána Ježíše Krista, který položil život za své ovce a modlil se k Otci slovy: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi ve světě dal; byli tvoji a mně jsi je dal. A slova, která jsi dal mně, dal jsem jim; oni je přijali a skutečně uvěřili, že jsem vyšel od tebe, a poznali, že jsi mě poslal. Za ně prosím a ne za svět. Posvěť je a požehnej (jim); pro ně se posvěcuji. Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne, aby byli posvěceni v jednotě jako my. A chci, Otče, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu ve tvém království.” Amen.

Kapitola druhá: O těch, kdo nečiní pokání

Avšak všichni ti a ty, kdo nežijí v pokání, a nepřijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista, ale žijí v neřestech a hříších, jdou za špatnou žádostivostí a špatnými touhami svého těla, nezachovávají, co přislíbili Pánu, ale tělesně slouží světu tělesnými žádostmi a světskou starostlivostí: ti jsou drženi ďáblem, jehož jsou dětmi a jehož skutky konají, jsou slepí, protože nevidí opravdové světlo, našeho Pána Ježíše Krista. Nemají duchovní moudrost, protože nemají Božího Syna, který je pravou moudrostí Otce, a je o nich řečeno: „S celou svou moudrostí byli v koncích” a „Prokletci, kteří se odvrátili od tvých přikázání.”

Vidí, a nechápou, poznávají, a konají zlo, a (tak) sami vědomě ztrácejí (své) duše. Pohleďte, slepci, kteří jste oklamáni svými nepřáteli: tělem, světem a ďáblem; protože pro tělo je příjemné hřešit, ale obtížné je sloužit Bohu; neboť všechny neřesti a hříchy vycházejí a pocházejí z lidského srdce, jak praví Pán v evangeliu. A nemáte nic ani v tomto světě, ani v budoucím. A myslíte si, že nadlouho vlastníte marnosti tohoto světa, ale jste oklamáni, protože přijde den a hodina, o kterých neuvažujete, nevíte a ani netušíte; tělo slábně, smrt se blíží, a tak se umírá trpkou smrtí.

A kdekoliv, kdykoliv a jakkoliv člověk umírá ve smrtelném hříchu, bez pokání a zadostiučinění, pokud může konat zadostiučinění a nekoná, ďábel uchvátí jeho duši z jeho těla v takové úzkosti a zmatku, jaký nikdo nemůže znát, leda ten, kdo to zakouší. A všechny schopnosti, nadání, moc a vědění a moudrost, o nichž si mysleli, že (je) mají, budou jim odňaty. A majetek zanechávají příbuzným a přátelům, kteří si ho odnesou a rozdělí a pak řeknou: „Zlořečená ať je jeho duše, protože nám mohl dát víc a získat víc, než získal.“ Tělo sežerou červi, a tak ztratili tělo i duši v tomto pomíjivém světě a půjdou do pekla, kde se budou trápit bez konce.

Všechny ty, ke komu dojde tento dopis, žádáme v lásce, kterou je Bůh, aby tato výše uvedená, vůni šířící slova našeho Pána Ježíše Krista s božskou láskou laskavě přijali. A kdo neumějí číst, ať si (je) nechají často předčítat; ať je svatou činností u sebe uchovávají až do konce, neboť jsou duch a život. A kdo tak neučiní,

budou muset vydat počet v den soudu před soudním stolcem našeho Pána Ježíše Krista.

List věřícím

Ve jménu Pána, Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Všem věřícím křesťanům, klerikům i laikům, mužům i ženám, všem, kdo žijí na celém světě, bratr František, jejich služebník a podřízený, (nabízí) poslušnost a úctu, pravý pokoj z nebe a upřímnou lásku v Pánu.

Protože jsem služebníkem všech, jsem vázán všem sloužit a poskytovat vonná slova svého Pána. Proto když jsem v duchu zvážil, že pro nemoc a slabost svého těla nemohu osobně navštěvovat jednotlivé osoby, rozhodl jsem se tímto dopisem a prostřednictvím poslů vám zprostředkovat slova našeho Pána Ježíše Krista, který je Slovo Otce, a slova Ducha Svatého, která jsou duch a život.

(1. Náš Spasitel)

Toto Slovo Otce, tak důstojné, tak svaté a slavné, zvěstoval nejvyšší Otec z nebe skrze svatého Gabriela, svého anděla, do lůna svaté a slavné Panny Marie, z jejího lůna přijalo opravdové tělo našeho lidství i naší křehkosti. A ten, ačkoliv byl bohatý nade všechno, chtěl si sám ve světě, spolu se svou matkou, nejblaženější Pannou, vyvolit chudobu. A před svým utrpením slavil Velikonoce se svými učedníky, vzal chléb, vzdal díky, požehnal, rozlámal a řekl: „Vezměte a jezte, toto je mé tělo.“ A vzal kalich a řekl: „Toto je má krev nové smlouvy, která se za vás a za mnohé prolévá na odpuštění hříchů.“ Potom se modlil k Otci a říkal: „Otče, je-li to možné, ať mě mine tento kalich.“ A jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve. Přece však vložil svou vůli do vůle Otce a řekl: „Otče, ať se stane tvá vůle; ne jak já chci, ale jak chceš ty.“

Vůle jeho Otce byla taková, aby jeho požehnaný a slavný Syn, kterého nám dal a který se pro nás narodil, sám sebe skrze svou vlastní krev přinesl jako smírnou oběť na oltáři kříže; ne kvůli sobě, skrze něhož všechno povstalo, ale pro naše hříchy, a zanechal nám příklad, abychom šli v jeho šlépějích. A chce, abychom skrze něho byli všichni spaseni a abychom ho přijímali čistým srdcem a čistým tělem. Ale je málo těch, kteří ho chtějí přijímat a skrze něho být zachráněni, ačkoliv jeho jho netlačí a jeho břemeno netíží.

(2. Lásky a úcta k Bohu)

Ti, kdo nechtějí okusit, jak milý je Pán, a milují temnotu více než světlo a nechtějí plnit Boží přikázání, jsou zlořečení; o těch říká prorok: „Prokletci, kteří se odvrátili od tvých přikázání.“ Ale jak blažení a požehnaní jsou ti, kteří milují Boha a činí tak, jak říká sám Pán v evangeliu: „Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou myslí a svého bližního jako sám sebe.“

Milujme tedy Boha a uctívejme ho čistým srdcem a čistou myslí, protože on sám si to nade všechno přál, když řekl: „Opravdoví ctitelé budou Otce uctívat v duchu

a v pravdě.” Všichni totiž, kteří ho uctívají, mají ho uctívat v duchu pravdy. Chvalme ho a modleme se k němu ve dne i v noci slovy: Otče náš, jenž jsi na nebesích, protože se máme stále modlit a neochabovat.

(3. Svátostný a bratrský život)

Musíme také vyznávat knězi všechny své hříchy; a přijímejme od něho tělo a krev Pána Ježíše Krista. Kdo nejí jeho tělo a nepije jeho krev, nemůže vejít do Božího království. Ať však jí a pije tak, aby toho byl hoděn, protože kdo nehodně přijímá, jí a pije si odsouzení, když tělo Páně nerozeznává, to znamená, že nerozlišuje. Přinášejme dále ovoce hodné pokání.

A milujme své bližní jako sebe samotné. Pokud snad je někdo nechce milovat jako sám sebe, ať jim alespoň nepůsobí zlo, ale činí dobro.

Ti, kdo přijali moc soudit druhé, ať ji vykonávají milosrdně, tak jako oni sami chtějí obdržet milosrdenství od Pána. Neboť soud bez milosrdenství bude pro ty, kdo neprokázali milosrdenství.

(4. Další požadavky víry)

Proto mějme lásku a pokoru; a dávejme almužny, protože ty smývají z duše nečistoty hříchů. Lidé totiž ztratí všechno to, co zanechají na tomto světě; ale odnášejí si s sebou mzdu lásky a almužny, které rozdali, a za ty budou od Pána odměněni a náležitě jim odplatí.

Máme se také postit a zdržovat se neřestí a hříchů i nadbytku v jídle i pití a být katolíci. Také máme často navštěvovat kostely a ctít duchovní a vážit si jich, ani ne tak kvůli nim samým, jestliže jsou hříšníky, ale pro jejich službu a vysluhování nejsvětějšího těla a krve Krista, které proměňují na oltáři a přijímají a ostatním je podávají. A všichni budme pevně přesvědčeni, že nikdo nemůže být spasen jinak než skrze svatá slova a krev našeho Pána Ježíše Krista, která klerici pronášejí, hlásají a (jimi) slouží. A jen oni mají (takto) sloužit a nikdo jiný.

(5. Zvláštní požadavky na řeholníky)

Zvláště pak řeholníci, kteří se zřekli světa, jsou zavázáni konat více a větší skutky, ale toto neopomíjet. Máme mít v nenávisti naše těla s neřestmi a hříchy, neboť Pán v evangeliu říká: „Všechny špatnosti, neřesti a hříchy vycházejí ze srdce.” Máme milovat své nepřátele a činit dobře těm, kdo nás nenávidí. Máme zachovávat příkázání a rady našeho Pána Ježíše Krista. Máme také zapírat sami sebe a podřídít svá těla jhu služebnosti a svaté poslušnosti, jak to každý slíbil Pánu.

A žádný člověk ať není pod poslušností zavázán poslouchat někoho ve věci, kde se páchá přestupek nebo hřích. Komu však je svěřena poslušnost a je považován za většího, ať je jako menší a je služebníkem ostatních bratří. A k jednotlivým svým bratřím ať je milosrdný a koná tak, jak by chtěl sám, aby se jednalo s ním v

podobném případě. Ať se nehněvá na bratra pro jeho provinění, ale s veškerou trpělivostí a pokorou ať ho laskavě napomene a podepře ho.

Nemáme být moudří a rozumní podle těla, ale spíše máme být prostí, pokorní a čistí. Mějme svá těla v opovržení a za hanebná, protože všichni skrze svou vinu jsme bídní a zkažení, páchnoucí a červi, jak říká Pán skrze proroka: „Já však jsem červ a ne člověk, hanba lidstva, odvržený lidem.” Nikdy nemáme toužit po tom, abychom byli nad ostatními, ale spíše máme být služebníky a podřízenými každému lidskému stvoření kvůli Bohu.

(6. Krása křesťanského života)

Na všech mužích a ženách, kteří toto budou činit a vytrvají až do konce, spočine Duch Páně a učiní si u nich příbytek a domov. A budou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí. A jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista. Snoubenci jsme (tehdy), když v Duchu Svatém je věrná duše spojena s Ježíšem Kristem. Bratry pak jsme, když konáme vůli jeho Otce, který je v nebesích; matkami (jsme), když ho nosíme ve svém srdci a ve svém těle díky lásce a čistému a upřímnému svědomí, rodíme ho skrze svaté konání, které má druhým svítit jako vzor.

Jak svaté, slavné a veliké je mít Otce v nebesích! Jak svaté, útěchyplné, krásné a obdivuhodné je mít Snoubence! Jak je svaté a milé, příjemné, pokorné, pokojné, sladké a láskyhodné a nade vše vytoužené mít takového Bratra a Syna, který položil svůj život za své ovce a modlil se za nás k Otci slovy: „Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi dal. Otče, všichni, které jsi mi ve světě dal, byli tvoji a mně jsi je dal. A slova, která jsi dal mně, dal jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal; prosím za ně a ne za svět; požehnej jim a posvěť je. Pro ně se posvěcuji, aby i oni byli posvěceni v jednotě, jako jsme i my. A chci, Otče, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i oni, aby viděli mou slávu v tvém království.”

Tomu pak, který toho tolik snesl kvůli nám, tolik dobrého učinil a v budoucnu učiní, všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, v moři i v hlubinách, ať vzdává Bohu chválu, slávu, čest a dobrořečení, protože on je naší pevností i silou, on jediný je dobrý, jediný nejvyšší, jediný všemohoucí, obdivuhodný, slavný a jediný svatý, chvályhodný a velebený na nekonečné věky věků. Amen.

(7. Otroctví hříšníka)

Ale všichni ti, kdo nežijí v pokání a nepřijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a páchají neřesti a hříchy, kdo krácejí, vedeni zlou žádostivostí a špatnými touhami, a nezachovávají to, co slíbili, a tělesně slouží světu a žádostmi těla, péčí a starostlivostí o tento svět a péčí o tento život, (jsou) oklamáni ďáblem, jehož jsou dětmi a jehož skutky činí, jsou slepí, protože nevidí pravé světlo - našeho Pána Ježíše Krista. Nemají duchovní moudrost, protože nemají v sobě Božího Syna, který je pravou moudrostí Otce; o nich je řečeno: „S celou svou moudrostí byli v koncích.” Vidí, poznávají, vědí a konají zlo; a vědomě (tak) ztrácejí duše.

Pohleďte, slepí, oklamání našimi nepřáteli, totiž tělem, světem a ďáblem, že tělu je příjemné konat hřích a trpké sloužit Bohu, neboť všechna zla, neřesti a hříchy vycházejí a pocházejí z lidského srdce, jak praví Pán v evangeliu. A nic nemáte v tomto světě ani v budoucím. Myslíte, že na dlouho vlastníte marnosti tohoto světa, ale jste oklamáni, protože přijde den a hodina, o kterých neuvažujete, nevíte a neznáte je.

(8. Špatná smrt hříšníka)

Tělo slábne, smrt se blíží, přicházejí příbuzní a přátelé a říkají: „Rozděl svůj (majetek).“ Hle, jeho manželka a děti, příbuzní a přátelé předstírají pláč. Pohlédne na ně a uvidí je plakat, je pohnut špatným podnětem; uvažuje v duchu a (pak) říká: „Hle, svou duši i tělo, vše, co mám, dávám do vašich rukou.“ Vskutku prokletý je takový člověk, který svěruje a vydává svou duši i tělo a vše, co má, do takových rukou. O tom říká Pán skrze proroka: „Prokletý člověk, který důvěruje v člověka.”

Hned se starají, aby přišel kněz. Kněz mu říká: „Chceš činit pokání za všechny své hříchy?“ Odpovídá: „Chci.“ „Chceš napravit spáchané viny a těm lidem, které jsi oklamal a podvedl, nakolik můžeš, (dát náhradu) ze svého majetku?“ Odpovídá: „Ne.“ A kněz říká: „Proč ne?“ „Protože jsem všechno svěril do rukou příbuzných a přátel.“ A začíná ztrácet řeč, a tak onen ubožák umírá.

Ale ať vědí všichni, že kdekoliv a jakkoliv umírá člověk ve smrtelném hříchu bez zadostiučinění, a může dát zadostiučinění, ale nečiní to, ďábel vyrve jeho duši z jeho těla v takové úzkosti a trápení, jaké nikdo nemůže poznat, jen ten, kdo to prožívá. A všechno nadání, moc i poznání, které si myslel, že má, bude mu vzato. A svůj majetek zanechá příbuzným a přátelům a ti si ho vezmou a rozdělí a pak řeknou: „Ať je prokleta jeho duše, protože nám mohl dát víc a nahromadit víc, než nahromadil.“ Tělo sežerou červi; a tak hyne tělo i duše v tomto krátkém čase a půjde do pekla, kde se bude trápit bez konce.

(9. Zakončení)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen. Já, bratr František, váš menší služebník, vás prosím a zapřísahám v lásce, kterou je Bůh, s touhou políbit vaše nohy, abyste tato i jiná slova našeho Pána Ježíše Krista s pokorou a láskou přijímali, konali a zachovávali. A všem mužům i ženám, kteří je laskavě přijmou, pochopí a předají (svým) příkladem druhým, a pokud v nich vytrvají až do konce, ať žehná Otec i Syn i Duch Svatý. Amen.

Nepotvrzená řehole sv. Františka

Kapitola 22: O napominání bratří

Věnujme všichni, bratři, pozornost tomu, co říká Pán: „Milujte své nepřátele a dobře číňte těm, kteří vás nenávidí”, neboť náš Pán Ježíš Kristus, v jehož šlépějích máme jít, nazval svého zrádce přítelem a dobrovolně se vydal těm, kdo

ho křižovali. Našimi přáteli jsou tedy všichni ti, kdo nám nespravedlivě působí soužení a úzkosti, hanbu a bezpráví, bolesti a muka, mučednictví i smrt; ty máme mnoho milovat, protože díky tomu, co nám působí, máme věčný život.

A mějme v nenávisti své tělo s jeho neřestmi a hříchy, neboť životem podle těla nám chce ďábel vzít lásku Ježíše Krista a věčný život a sám sebe spolu se všemi (ostatními) chce zahubit v pekle. Vždyť my jsme svou vinou ohavní, bídní a protivíci se dobru, ke zlu však ochotní a naklonění, jak říká Pán v evangeliu: Ze srdce pocházejí a z něho vycházejí špatné myšlenky, cizoložství, smilstvo, vraždy, krádeže, lakomství, ničemnosti, lest, necudnost, zlý pohled, křivé svědectví, rouhání, pošetilost. Všechna tato zla vycházejí z nitra lidského srdce a toto jsou věci, které poskvřňují člověka.

Nyní však, když jsme opustili svět, nemáme dělat nic jiného, než se řídit vůlí Páně a líbit se jemu samotnému. Velmi si dávejme pozor, abychom nebyli půdou u cesty nebo půdou kamenitou či trnitou, jak říká Pán v evangeliu: Semeno je Boží slovo, které však padlo na kraj cesty a bylo pošlapáno, to jsou ti, kteří vyslechnou slovo a nechápou ho. A hned přichází ďábel a uchvátí, co bylo zaseto do jejich srdcí, a vezme slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli spaseni. Které však padlo na skalnatou půdu, to jsou ti, kdo když slovo slyší, hned ho s radostí přijímají. Když pak pro (to) slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned se pohoršují. Ti v sobě nemají kořen, ale jsou nestálí, protože na chvílku uvěří, ale v době pokušení odpadají. Které však padlo do trní, to jsou ti, kteří slovo Boží slyší, ale starosti a trápení tohoto světa a záliba v bohatství a všelijaké jiné vzniklé touhy slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Co však bylo do dobré půdy zaseto, to jsou ti, kdo slovo vyslechlí a uchovávají ho v dobrém a upřímném srdci, rozumí mu a s trpělivostí přinášejí užitek. A proto my, bratři, jak říká Pán, nechme mrtvé ať pohřbívají své mrtvé.

Velmi se mějme na pozoru před zlobou a lstivostí satana, který chce, aby člověk neměl svou mysl a srdce u Boha. Proto obchází a touží uchvátit srdce člověka pod záminkou nějaké odměny nebo pomoci, aby vytěsnil slovo a přikázání Pána z paměti (člověka), a chce zaslepit lidské srdce světskými záležitostmi a starostmi a přebývat v něm, jak říká Pán: Když nečistý duch vyjde z člověka, potuluje se po pustých a vyschlých místech a hledá odpočinutí. Ale nenalézá, a tak říká: Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel. Přijde a nalezne ho prázdný, vyčištěný a vyzdobený. Tu jde, přibere si sedm jiných duchů, horších, než je sám, a vejdou a usadí se tam. Konce toho člověka jsou horší než začátky.

Proto si všichni, bratři, velmi dávejme pozor, abychom pod záminkou nějaké odměny nebo díla či pomoci neztratili nebo neodvrátili svou mysl či srdce od Pána. Ale ve svaté lásce, kterou je Bůh, žádám všechny bratry, jak ministry, tak ostatní, aby odstranili každou překážku a hodili za hlavu každou starost a nepokoj a snažili se, jak jen mohou nejlépe, sloužit Pánu Bohu, milovat ho, uctívat ho a klanět se mu čistým srdcem a čistou myslí, což si on sám také nade vše přeje.

A vždy v sobě budujme dům a příbytek pro toho, který je Pán Bůh všemohoucí, Otec i Syn i Duch Svatý, jenž praví: Bděte a modlete se v každé době, abyste mohli uniknout všemu tomu zlému, co se má stát, a stanout před Synem člověka.

A když se postavíte k modlitbě, říkejte: Otče náš, jenž jsi na nebesích. A uctívejme ho čistým srdcem, neboť je třeba stále se modlit a neochabovat; vždyť Otec si vyžaduje takové ctitele. Bůh je duch a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě.

Utíkejme se k němu jako k pastýři a strážci našich duší, který říká: Já jsem dobrý pastýř. Pasu své ovce a za své ovce dávám svůj život. Vy všichni jste bratři. A nechtějte (nikoho) na zemi nazývat otcem, neboť jenom jeden je váš Otec a ten je v nebi. Ani se nenechte nazývat učiteli, jenom jeden je váš Učitel, který je v nebi. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, prostě, oč chcete, a bude vám dáno. Kdekoli jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich. Hle, já jsem s vámi až do konce světa. Slova, která jsem vám říkal, jsou duch a jsou život. Já jsem cesta, pravda a život.

Uchovejme si tedy slova, život, nauku i svaté evangelium toho, který nás uznal za hodné (toho), aby za nás prosil svého Otce a aby nám vyjevil jeho jméno, když řekl: Otče, oslav své jméno a oslav svého Syna, aby tvůj Syn oslavil tebe. Otče, zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal; neboť slova, která jsi dal mně, dal jsem jim; a oni je přijali a poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Já prosím za ně, ne za svět, ale za ty, které jsi mi dal, vždyť jsou tvoji a všechno mé je tvé. Otče svatý, zachovej ve svém jménu ty, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Toto pronáším na světě, aby v sobě měli radost. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávisť, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Posvěť je pravdou. Tvé slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro ně se zasvěcují, aby i oni byli posvěceni v pravdě.

Prosím nejen za ně, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne, ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a že sis je zamiloval, jako sis zamiloval mne. Dám jim poznat tvé jméno, aby láska, kterou jsi mě miloval, byla v nich, abych i já byl v nich. Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli tvou slávu ve tvém království. Amen.

Kapitola 23: Modlitba a díkyvzdání

Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože,
Otče svatý a spravedlivý,
Pane, Králi nebe a země,
pro tebe samého ti vzdáváme díky,
že ze své svaté vůle
a skrze svého jediného Syna spolu s Duchem Svatým
stvořil jsi všechno duchovní i tělesné
a nás, vytvořené ke tvému obrazu a k tvé podobě,
umístil jsi do ráje.
A my jsme svou vinou padli.
A vzdáváme ti díky,
neboť jako jsi nás stvořil skrze svého Syna,
tak ze své svaté lásky, kterou sis nás zamiloval,

nechal jsi narodit se ze slavné vždy Panny přeblažené svaté Marie samotného pravého Boha a pravého člověka
a chtěl jsi nás, zajatce, vykoupit skrze jeho kříž, krev a smrt.
A vzdáváme ti díky za to,
že sám tvůj Syn přijde ve slávě své vznešenosti,
aby zlořečené, kteří nečinili pokání a tebe nepoznali,
poslal do věčného ohně
a všem, kteří tě poznali, uctívali tě a sloužili ti v pokání,
aby řekl: Pojd'te, požehnaní mého Otce,
přijměte království, které je pro vás připraveno od počátku světa.

A protože my všichni, ubožáci a hříšníci,
nejsme hodni vyslovit tvé jméno,
snažně prosíme, aby náš Pán Ježíš Kristus,
tvůj milovaný Syn, v němž jsi našel zalíbení,
spolu se svatým Duchem Utěшитelem
vzdával ti díky za všechno, jak se tobě i jemu líbí,
(neboť) tobě vždycky ve všem vyhoví ten,
skrze něhož jsi nám tak veliké věci učinil. Aleluja.

A pro tvou lásku pokorně prosíme
slavnou matku, přeblaženou Marii vždy Pannu,
blaženého Michaela, Gabriela a Rafaela,
všechny sbory blažených serafů, cherubů,
trůnů, panstev, knížat, mocností, sil, andělů, archandělů,
blaženého Jana Křtitele, Jana Evangelistu,
Petra, Pavla a blažené patriarchy, proroky,
Neviňátka, apoštoly, evangelisty, učedníky,
mučedníky, vyznavače, panny,
blaženého Eliáše a Henocha
a všechny svaté, kteří byli, budou a jsou,
aby tak, jak se ti to líbí,
za to vzdávali díky tobě,
Bohu svrchovanému a pravému, věčnému a živému,
spolu s tvým nejmilejším Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem,
i s Duchem Svatým Utěшитelem
na věky věků.
Amen. Aleluja.

Pokorně žádáme a prosíme my všichni menší bratři, služebníci neužiteční, všechny ty, kdo chtějí Pánu Bohu sloužit v rámci katolické a apoštolské církve, a všechny následující stavy: kněze, jáhny, podjáhny, akolyty, exorcisty, lektory, ostiáře a všechny kleriky, veškeré řeholníky a řeholnice, všechny bratry laiky i maličké, chudé a nuzné, krále a knížata, dělníky a rolníky, služebníky i pány, všechny panny, svobodné i vdané, laiky, muže i ženy, všechny děti, dospívající,

mladé i staré, zdravé i nemocné, všechny malé i velké, všechny rasy, národy, kmeny i jazyky, všechny národnosti a všechny lidi kdekoliv na zemi, kteří jsou a budou, abychom všichni vytrvali v pravé víře a v kajícnosti, neboť jinak nikdo nemůže být spasen.

Všichni milujme celým srdcem, celou duší, celou myslí, vší silou a mocí, celým svým rozumem a všemi schopnostmi, každou snahou, veškerým citem, celým nitrem, všemi touhami i vším chtěním Pána Boha, který nám všem dal a dává celé tělo, celou duši i celý život. On nás stvořil, vykoupil a jen svým milosrdenstvím nás zachrání. On činil a činí všechno dobré nám, bídným a ubohým, zkaženým a páchnoucím, nevděčným a zlým.

Proto po ničem jiném netužme,
nic jiného nechtějme,
v ničem jiném nemějme zálibu a potěšení
než v našem Stvořiteli, Spasiteli a Vykupiteli,
jediném pravém Bohu,
který je plné dobro, veškeré dobro, celé dobro,
pravé a nejvyšší dobro, který jediný je dobrý,
vlídný, mírný, laskavý a milý,
který jediný je svatý, spravedlivý, pravý, svatý a přímý,
který jediný je dobrotivý, nevinný, čistý,
od něhož, skrze nějž a v němž
je všechno odpuštění, všechna milost, všechna sláva
všech kajícníků a spravedlivých,
všech blažených, kteří se společně radují v nebi.

Ať nám v tom tedy nic nebrání, nic nás neodděluje, nic nám nepřekáží;
my všichni, kdekoliv, na každém místě,
v každou hodinu a v každý čas,
každodenně a ustavičně,
opravdově a pokorně
věřme, v srdci uchovávejme a milujme,
ctěme, klaňme se, služme,
chvalme a dobrořečme,
oslavujme a vyvyšujme,
velebme a díky vzdávejme
nejvyššímu a svrchovanému věčnému Bohu, Trojici i Jednotě,
Otcí i Synu i Duchu Svatému,
Stvořiteli všeho a Spasiteli všech,
kteří v něho věří, v něho doufají a milují toho,
který je bez počátku a bez konce,
neměnný, neviditelný, nevýslovný,
nevypověditelný, nepochopitelný, nevypátratelný,
velebený, chvályhodný, slavný,

nade vše vyvýšený, vznešený,
nejvyšší, milý, láskyhodný,
přitažlivý a celý nade vše vytoužený na věky.
Amen.

Modlitby a hymny z Hodinek o utrpení Páně (Oficium o utrpení Páně od sv. Františka z Assisi)

Parafráze na Otčenáš

Ó nejsvětější Otče náš: Stvořiteli, Vykupiteli, Utěšiteli a Spasiteli náš.

Jenž jsi na nebesích: v andělech a svatých; osvěcuješ je k poznání, protože ty, Pane, jsi světlo; rozněcuješ je k lásce, protože ty, Pane, jsi láska; přebýváš v nich a naplňuješ je (až) k blaženosti, neboť ty, Pane, jsi svrchované a věčné dobro, z něhož všechno dobro (vychází), bez něhož žádné dobro (není).

Posvěť se jméno tvé: ať v nás zazáří tvé poznání, abychom pochopili, jaká je šíře tvých dobrodiní, délka tvých příslibů, výše vznešenosti a hlubokost úsudků.

Přijď království tvé: abys v nás kraloval svou milostí a abys nám dal přijít do svého království, kde je patření přímo na tebe, (kde je) láska k tobě dokonalá, (kde je) blažené společenství s tebou a (kde je) věčné okoušení tebe.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi: abychom tě milovali z celého srdce tak, že na tebe budeme vždy myslet; z celé duše tak, že budeme po tobě vždy toužit; z celé mysli tak, že všechny své úmysly budeme směřovat k tobě, že ve všem budeme hledat tvůj půvab; a ze všech svých sil tak, že dáme všechny své síly a schopnosti duše i těla do služby tvé lásky a na nic jiného je nebudeme vynakládat; a své bližní abychom milovali jako sami sebe tak, že všechny ze (všech) sil potáhneme ke tvé lásce, že z dobra druhých se budeme radovat tak jako ze svého a že ve věcech zlých s nimi budeme mít soucit a že nikomu nedáme příležitost k pohoršení.

Chléb náš každodenní: svého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, dej nám dnes: abychom si připomínali, poznávali a ctili lásku, kterou k nám měl, a to, co pro nás řekl, učinil a vytrpěl.

A odpusť nám naše viny: pro své nesmírné milosrdenství, pro moc utrpení tvého milovaného Syna a pro zásluhy a na přimluvu přeblažené Panny a všech tvých vyvolených.

Jako i my odpouštíme našim viníkům: a co neodpouštíme úplně, dej nám ty, Pane, abychom úplně odpustili, abychom kvůli tobě nepřátele opravdu milovali a za ně se u tebe zbožně přimlouvali, abychom nikomu neodpláceli zlem za zlo a ve všem se snažili kvůli tobě vycházet vstříc.

A neuved' nás v pokušení: skryté či zjevné, náhlé či dotěrné.

Ale vysvobod' nás od zlého: minulého, přítomného i budoucího. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Chvály ke každé hodině

Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, který je, který byl a který přijde.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Hoden jsi, Pane, náš Bože, přijmout chválu, slávu a čest i dobrořečení.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Hoden je Beránek, který byl zabit, přijmout moc, bohatství, moudrost a sílu, čest, slávu i dobrořečení.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Dobrořečme Otci i Synu i Duchu Svatému:

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Dobrořečte Pánu všechna díla Páně.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Chvalte našeho Boha všichni, kdo mu sloužíte a kdo se ho bojíte, malí i velcí:

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Ať ho, slavného, chválí nebesa i země.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, pod zemí a moře i vše, co je v něm.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Modlitba: Všemohoucí, nejsvětější, nejvyšší a svrchovaný Bože, všechno dobro, svrchované dobro, celé dobro, ty jediný jsi dobrý, tobě vzdáváme všechnu chválu, všechnu slávu, všechn dík, všechnu čest, všechno dobrořečení a všechno dobré. Staň se, staň se. Amen.

Antifona:

Svatá Panno Maria,

nenarodila se mezi ženami na světě tobě podobná,

dcero a služebnice nejvyššího a svrchovaného Krále, nebeského Otce,

Matko našeho nejsvětějšího Pána Ježíše Krista,

snoubenko Ducha Svatého:

pros za nás se svatým archandělem Michaellem,

se všemi nebeskými mocnostmi

a se všemi svatými

u svého nejsvětějšího milovaného Syna, Pána a Mistra.

Sláva Otcí. Jako byla.

Na konci oficia vždy blažený František říkal:

Dobrořečme Pánu, Bohu živému a pravému; jemu vždy vzdávejme chválu, slávu, čest, dobrořečení a připisujme mu všechna dobra. Amen. Amen. Staň se. Staň se.

Část I. Pro velikonoční triduum a férie během roku

Úvod

Začínají žalmy, které uspořádal náš přeblažený otec František k uctění, na památku a ke chvále utrpení Páně. Má se říkat jeden při kterékoliv hodině ve dne či v noci. Začínají od kompletáře Zeleného čtvrtka, protože té noci byl zrazen a zajat náš Pán Ježíš Kristus. A všimni si, že toto officium blažený František říkal takto: Nejprve říkal modlitbu, kterou nás naučil Pán a Mistr: Nejsvětější Otče náš atd. s chválami, totiž: Svátý, svátý, svátý, jak je obsaženo výše. Po skončení chval s modlitbou začínal tuto antifonu, totiž: Svátá Panno Maria. Žalmy říkal nejprve o svaté Marii; potom říkal jiné žalmy, které sám vybral, a na konci všech žalmů, které říkal, říkal žalmy o utrpení. Po skončení žalmu říkal tuto antifonu, totiž: Svátá Panno Maria. Po skončení antifony bylo skončeno officium.

Prima odpovídá našim ranním chválám, tercie, sexta a nona modlitbě uprostřed dne dopoledne, v poledne a odpoledne.

Ke kompletáři

Antifona: Svátá Panno Maria

Žalm [I]

Bože, tobě jsem oznámil svůj život, * vpiš mé slzy do svého záznamu.

Všichni moji nepřátelé mi strojí zlo * a spolu se umlouvají.

Zlým za dobré mi odplatili, * nenávisť za mou lásku.

Za mou lásku na mě žalovali, * já jsem se však modlil.

Můj svatý Otče, Králi nebe a země, nevzdaluj se ode mne, * neboť soužení je blízko a není, kdo by mi pomohl.

Moji nepřátelé ustupují zpět, * kdykoli jsem tě volal, poznal jsem, že ty jsi můj Bůh.

Moji přátelé a blízcí se blíží a stojí proti mně * a moji blízcí se mě straní.

Odpudil jsi ode mě mé známé, * zošklivil jsi mě před nimi, jsem zrazen, nevyvážnu.

Otče svatý, nevzdaluj svou pomoc ode mě, * Bože můj, shlédni a pomoz mi.

Na pomoc mi pospěš, * Pane, Bože mé spásy.

Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému. * Jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Všimni si, že tato výše uvedená antifona (Svátá Panno Maria) se říká při všech hodinkách; a říká se místo antifony, kapitoly, hymnu, verše i modlitby; k hodině četby i ke všem hodinkám podobně. Nic jiného v nich neříkal než tuto antifonu s příslušnými žalmy.

K hodině četby

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [II]

Pane, Bože mé spásy, * ve dne i v noci před tebou úpím.
Kéž pronikne k tobě má modlitba, * popřej sluchu mé prosbě.
Bud' mi blízko, vysvobod' mě, * kvůli mým nepřátelům mě zachraň.
Neboť ty jsi mi dal narodit se z lůna, už od prsou mé matky jsi má naděje, * na tebe jsem odkázán už z lůna.
Už od klína mé matky jsi ty mým Bohem, * nevzdaluj se ode mě.
Ty znáš mou potupu, mou hanbu * a mé zneuctění.
Před sebou máš všechny, kdo mě sužují. * Potupa zlomila mé srdce, a proto chřadnu.
Čekal jsem, že někdo bude mít soucit, ale nikdo tu nebyl, * čekal jsem, kdo by mě potěšil, ale nikoho jsem nenašel.
Bože, povstali proti mně zpupní lidé, * tlupa mocných mi ukládá o život, neberou na tebe ohled.
Počítají mě k těm, kdo klesli do hrobu, * jsem jako člověk bez pomoci, jsem odložen mezi mrtvé.
Ty jsi můj nejsvětější Otec, * můj Král a můj Bůh.
Na pomoc mi pospěš, * Pane, Bože mé spásy.

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [III]

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, * neboť v tebe důvěřuji.
Utíkám se do stínu tvých křídel, * dokud se nepřežene zkáza.
Volám ke svému nejsvětějšímu nejvyššímu Otci, * k Pánu, který mi prokazuje dobro.
Zasáhl z nebe a zachránil mě, * zahanbil ty, kdo po mně šlapou.
Bůh seslal své milosrdenství a svou pravdu. * Vyrval mě mému mocnému nepříteli, těm, kdo mě nenáviděli, kdo mě předčili svou silou.
Léčku připravili mým nohám, * zkrušili mou duši.
Vykopali přede mnou jámu, * a sami do ní spadli.
Připravené je mé srdce, Bože, připravené je mé srdce, * budu zpívat a recitovat žalm.
Probud' se, má slávo, probud' se, citero a harfo, * ať vzbudím jitřenku.
Budu tě chválit mezi národy, Pane, * budu ti žalmy zpívat mezi pohany.
Protože tvé milosrdenství sahá až do nebe, * tvá pravda až do oblak.
Povznes se až nad nebesa, Bože, * a nad celou zemí ať je tvá sláva.
Pamatuj, že řečený žalm se vždy říká k primě.

K tercii**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [IV]**

Smiluj se nade mnou, Bože, neboť člověk po mně šlape, * celý den mě tísní bojem.

Celý den po mně šlapou moji nepřátelé, * neboť mnoho je těch, kdo proti mně válčí.

Všichni moji nepřátelé mi chystají zlo, * zlé slovo proti mně nastrojili.

Ti, kdo hlídali mou duši, * spolu se poradili.

Vyšli ven * a mluvili o tomtéž.

Všichni, kdo mě viděli, se mi posmívali, * šklebili rty a potřásali hlavou.

Já však jsem červ a ne člověk, * na pohanu lidem, na potupu chátře.

Potupen jsem všemi svými protivníky, a nejvíc sousedy, * známí mají ze mne strach.

Otče svatý, nevzdaluj svou pomoc ode mne, * pospěš mě bránit.

Pospěš mi na pomoc, * Pane, Bože mé spásy!

K sextě**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [V]**

Volal jsem k Hospodinu, * svým hlasem jsem Pána snažně prosil.

Jemu předkládám svou modlitbu, * o mém soužení mu vypravuji.

Když můj duch ve mně chřadne, * ty znáš mou stezku.

Na cestě, po níž kráčím, * mi pyšní nastražili léčku.

Pohlédl jsem napravo a viděl jsem, * že nebyl nikdo, kdo by se ke mně znal.

Nemám se kam utéci * a nikdo se nestará o můj život.

Vždyť pro tebe jsem snášel potupu, * pohana pokryla mou tvář.

Svým bratrům stal jsem se cizím, * synům své matky cizincem.

Otče svatý, horlivost o tvůj dům mě strávila, * padly na mě urážky těch, kdo tě urážejí.

Proti mně se s radostí shlukli, * srotili se proti mně a bili mě znenadáni.

Více než mám vlasů na hlavě je těch, * kdo mě bez důvodu nenávidí.

Jsou silní ti, kdo mě nespravedlivě pronásledují, moji nepřátelé; * co jsem neuloupil, to mám vrátit?

Vystoupili falešní svědci, * ptali se mě na to, co nevěděli.

Za dobré zlým se mi odměnili a stíhali mě, * protože jsem se o dobro snažil.

Ty jsi můj nejsvětější Otec, * můj Král a můj Bůh.

Pospěš mi na pomoc, * Pane, Bože mé spásy!

K noně**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [VI]**

Ó vy všichni, kteří jdete kolem, * zpozorněte a pohleďte, je-li bolest jako bolest má?

Neboť mě obkličuje smečka psů, * tlupa zlosynů mě svírá.

Pasou se pohledem na mě, * dělí se o můj oděv, losují o můj šat.

Probodli mi ruce a nohy * a spočítali všechny mé kosti.

Rozevírají na mě svou tlamu * jako trhající řvoucí lev.

Roztékám se jako voda, * všechny kosti se mi rozpojily.

Jako tavící se vosk je mé srdce * v mých útrokách.

Jako střep vyschla má síla, * jazyk se mi přilepil k patru.

Do pokrmu mi dali žluč * a v žízni mě napojili octem.

Srazili mě do prachu smrti * a rozmnožili bolest mých ran.

Usnul jsem a probudil jsem se * a můj nejsvětější Otec mě se slávou přijal.

Otče svatý, uchopils mě za pravici a podle svého rozhodnutí jsi mě vedl * a se slávou jsi mě přijal.

Vždyť koho mám na nebi; * a když jsem u tebe, co bych chtěl na zemi?

Uznejte, uznejte, že já jsem Bůh, praví Pán, * budu vyvyšován mezi národy, budu vyvyšován na zemi.

Pochválen buď Pán, Bůh Izraele, který vykoupil duše svých služebníků svou vlastní nejsvětější krví * a neopustí nikoho, kdo v něho doufá.

A víme, že přichází, * že přijde soudit spravedlivě.

K nešporám**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [VII]**

Všechny národy, tleskejte rukama, * jásejte Bohu radostným hlasem.

Neboť Pán je vznešený, * hrozivý a velký Král nad celou zemí.

Neboť nejsvětější Otec z nebe, náš Král od pradávna, * poslal z výše svého milovaného Syna a na zemi vykonal spásné činy.

Radujte se, nebesa, zajásej, země, zahuč, moře a vše, co je naplňuje, * zaplesej, pole i vše, co je na něm.

Zpívejte mu píseň novou, * zpívej Pánu, celá země!

Neboť Pán je veliký a velmi hodný chvály, * budí bázeň nad všechny bohy.

Vzdejte Pánu, rodiny národů, vzdejte Pánu slávu a čest, * vzdejte Pánu slávu jeho jména!

Veźměte svá těla a neste jeho svatý kříž * a zachovávejte až do konce jeho svatá přikázání.

Třes se před ním, celá země, * říkejte mezi národy, že Pán kraloval z kříže.

Až sem se říká žalm od Velkého pátku až do svátku Nanebevstoupení každý den. Na svátek Nanebevstoupení se pak přidávají tyto verše:

A vystoupil do nebe a sedí po pravici nejsvětějšího Otce v nebesích, Bůh ať je vyvýšen nad nebesa * a nad celou zemí ať je tvá sláva.

A víme, že přichází, * že přijde soudit spravedlivě.

Všimni si, že od Nanebevstoupení až do adventu se říká tento žalm každý den stejným způsobem, tj. Všechny národy s výše uvedenými verši, a tam, kde se končí žalm, tj. že přijde soudit spravedlivě, se říká Sláva Otci.

Všimni si, že tyto výše uvedené žalmy se říkají od Velkého pátku až do neděle Zmrtvýchvstání. Tímto způsobem se také říkají od svatodušního oktávu až do adventu a od oktávu Zjevení Páně až do neděle Zmrtvýchvstání, s výjimkou nedělí a hlavních svátků, kdy se neříkají; v jiné dny se však říkají každodenně.

Část II. Pro dobu velikonoční

Na Bílou sobotu, tedy na konci sobotního dne:

Ke kompletáři

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [VIII]

Bože, shlédni a pomoz mi, * Pane, na pomoc mi pospěš.

Ať jsou zmateni a zaleknou se, * kdo usilují o můj život.

Ať se obrátí zpět a zastydí se, * kdo mi přejí zlo.

Ať hned s hanbou ustoupí, * kdo se mi posmívají.

Ať se v tobě radují a jásají všichni, kdo tě hledají, * ať říkají stále: Pán buď veleben, kdo milují tvou spásu.

Já však jsem ubohý a chudý, * Bože, pomoz mi.

Ty jsi můj pomocník a zachránce, * Pane, neotálej!

K hodince četby neděle Zmrtvýchvstání

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [IX]

Zpívejte Pánu píseň novou, * neboť učinil podivuhodné věci.

Svého milovaného Syna obětovala jeho pravice, * jeho svaté rámě.

Pán uvedl ve známost svou spásu, * před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.

Onoho dne seslal Pán své milosrdenství * a v noci svou píseň.

Toto je den, který učinil Pán, * jásejme a radujme se z něho.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně, * Pán je Bůh a dopřál nám světlo.

Ať se radují nebesa, ať zajásá země, ať hučí moře se vším, co je naplňuje, * ať plesá pole i vše, co je na něm.

Vzdejte Pánu, rodiny národů, vzdejte Pánu slávu a čest, * vzdejte Pánu slávu jeho jména!

Až sem se modlí od neděle Zmrtvýchvstání až do svátku Nanebevstoupení každý den při všech hodinkách kromě nešpor, kompletáře a primy. V noci Nanebevstoupení se však přidávají tyto verše:

Pozemské říše, zpívejte Bohu, * velebte Pána.

Velebte Boha, jenž vystupuje na nebesa nebes * na východě.

Hle, silně dá zaznít svému hlasu, vzdejte slávu Bohu nad Izraelem, * jeho vznešenost a moc je v oblacích.

Podivuhodný je Bůh ve svých svatých, * Bůh Izraele sám dá moc a sílu svému lidu, Bůh buď veleben! Sláva....

Všimni si, že tento žalm se modlí od Nanebevstoupení Páně až do oktávu svatodušního, každý den s výše uvedenými verši, při hodině četby, tercii, sextě a noně a říká se Sláva Otci tam, kde se říká: Bůh buď veleben, a ne jinde.

Také si všimni, že stejným způsobem se modlí pouze při hodině četby o nedělích a hlavních svátcích od oktávu svatodušního až do adventu a od oktávu Zjevení Páně až do Zeleného čtvrtka, neboť v onen den Pán se svými učedníky pojedl velikonoční večeři; nebo se může modlit jiný žalm při hodině četby nebo při večerních chválách, jak je libo, totiž Budu tě oslavovat, Pane atd. Žl 29(30), jak je uvedeno v žaltáři; a to od neděle Zmrtvýchvstání až do svátku Nanebevstoupení, ne však déle.

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, jako výše [Žalm III]

K tercii, k sextě a k noně

Modlí se žalm: Zpívejte, jako výše [Žalm IX]

K nešporám

Žalm: Všechny národy, jako výše [Žalm VII]

Část III: Pro neděle a hlavní svátky

Začínají další žalmy, které podobně uspořádal náš nejblaženější otec František a které se mají říkat místo výše uvedených žalmů o utrpení Páně o nedělích a hlavních svátcích od oktávu svatodušního až do adventu a od oktávu Zjevení až do Zeleného čtvrtku; zajisté chápeš, že se mají modlit v onen den, protože je Pánova pascha.

Ke kompletáři

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Bože, shlédni, jak je uvedeno v žaltáři [Žalm VIII]

K hodině četby

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Zpívejte, jako výše [Žalm IX]

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, jako výše [Žalm III]

K tercii**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [X]**

Jásejte Pánu, všechny země, opěvujte jeho jméno, * vzdejte slávu jeho chvále.
Řekněte Bohu: Jakou bázeň vzbuzují tvé činy, Pane. * Pro tvoji nesmírnou moc se vtírají v tvou přízeň i tví nepřátelé.

Ať se ti klaní celá země a ať ti zpívá, * ať opěvuje tvé jméno.

Pojďte, slyšte všichni, kdo se bojíte Boha, budu vám vyprávět, * co prokázal mé duši.

Svémi ústy jsem k němu volal, * velebil jsem ho svým jazykem.

Ze svého svatého chrámu uslyšel můj hlas, * mé volání proniklo k jeho sluchu.

Velebte národy, našeho Pána, * a rozhlašujte jeho chválu.

V něm budou požehnána všechna plemena země, * blahoslavít národy ho budou všechny.

Požehnaný Pán, Bůh Izraele, * on sám koná divy.

A požehnané jeho slavné jméno na věky, * jeho slávou ať je naplněna celá země!
Staň se, staň se!

K sextě**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [XI]**

Kéž tě Pán vyslyší ve dni soužení, * ať tě ochrání jméno Jakubova Boha.

Kéž ti ze svatyně sešle pomoc, * ať tě podpoří ze Siónu.

Kéž má na paměti všechny tvé oběti * a tvůj celopal ať je hojný.

Kéž ti dá, po čem touží tvé srdce, * a splní každý tvůj záměr.

Budeme jásat nad tvým vítězstvím, * budeme slavit jméno Pána, svého Boha.

Kéž Pán splní všechna tvá přání. Nyní vím, že Pán poslal svého Syna Ježíše Krista * a národy bude soudit spravedlivě.

Pán se stal útočištěm chudáků, pomocníkem v každém protivenství a soužení, * v tebe ať doufají, kdo znají tvé jméno.

Požehnan buď Pán, můj Bůh, neboť se stal mým ochráncem a mým útočištěm * v den mého soužení.

Zastánce můj, tobě budu zpívat, neboť Bůh je mým ochráncem, * můj Bůh, mé milosrdenství.

K noně**Antifona:** Svatá Panno Maria**Žalm [XII]**

V tebe jsem, Pane, doufal, nechť nejsem zahanben navěky, * ve své spravedlnosti mě vyprost' a vysvobod'.

Nakloň ke mně svůj sluch * a zachraň mě.

Bud' mi Bohem ochráncem a opevněným místem, * abys mě zachránil.

Neboť ty jsi, Pane, má vytrvalost, * Pane, má naděje od mého mládí.

V tobě jsem měl oporu už v lůně, od klína mé matky ty jsi mým ochráncem, * vždycky tě budu chválit.

Ať jsou má ústa plná chvály, abych opěvoval tvou slávu * a tvou vznešenost po celý den.

Vyslyš mě, Pane, vždyť tvé milosrdenství je dobrotivé, * shlédni na mě se svým nesmírným slitováním.

Neskrývej svou tvář před svým služebníkem, * vždyť se trápím, rychle mě vyslyš.

Požehnaný je Pán, můj Bůh, neboť se stal mým zastáncem a mým útočištěm * v den soužení mého.

Můj pomocníku, tobě budu zpívat, neboť Bůh je můj zastánce, * můj Bůh, mé milosrdenství.

K nešporám

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Všechny národy, jako výše [Žalm VII]

Část IV: Pro dobu adventní

Začínají jiné žalmy, které podobně uspořádal náš nejblaženější otec František, které se mají modlit místo výše uvedených žalmů o utrpení Páně od doby adventní až po vigilii Narození Páně, a ne déle.

Ke kompletáři

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XIII]

Jak dlouho budeš na mě, Pane, docela zapomínat? * Jak dlouho budeš přede mnou skrývat svou tvář?

Jak dlouho se budu starostí zmítat ve své duši, * s tím každodenním smutkem ve mém srdci?

Jak dlouho se nade mnou bude vypínat můj nepřítel? * Shlédni a vyslyš mě, Pane, můj Bože!

Rozjasni mé oči, ať neusnu v smrti, * aby neřekl můj nepřítel: „Zdolal jsem ho“.

Ti, kdo mě souží, budou jásat, že jsem klesl. * Já jsem však doufal v tvé slitování.

Pro tvou pomoc zajásá mé srdce; zaspívám Pánu, který mě zahrnul dobrem, * a budu chválit jméno nejvyššího Pána.

K hodince četby

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XIV]

Vzdávám ti chválu, Pane, nejsvětější Otče, Králi nebe a země, * neboť jsi mě potěšil.

Ty jsi Bůh, můj spasitel, * důvěřuji a nebudu se bát.

Pán je mou silou i mou chválou, * stal se mou spásou.

Tvá pravice, Pane, velkolepá v síle, tvá pravice, Pane, zdrtí nepřítele, * z výše své slávy rozmetáš mé protivníky.

Ať to vidí ubožáci a radují se, * hledejte Boha a vaše duše pookřeje.

Ať ho chválí nebe i země, * moře se vším, co se v nich hemží.

Neboť Bůh zachrání Sión * a vystaví judská města.

Budou tam bydlet * a obdrží je v dědictví.

Vlastnit je bude potomstvo jeho služebníků, * budou v nich bydlet, kdo milují jeho jméno.

K primě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Smiluj se, Bože, smiluj se nade mnou, jako výše [Žalm III]

K tercii

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Jásejte Pánu, jako výše [Žalm X]

K sextě

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Kéž tě Pán vyslyší, jako výše [Žalm XI]

K noně

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: V tebe jsem, Pane, doufal, jako výše [Žalm XII]

K nešporám

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm: Všechny národy, jako výše [Žalm VII]

Všimni si také, že se nemodlí celý žalm, ale jen do verše: Třes se před ním celá země; jistě chápeš, že se říká celý verš: Vezměte svá těla. Na konci tohoto verše se říká Sláva Otci a tak se to modlí při nešporách každý den od adventu až do vigilie Narození Páně.

Část V: Pro dobu vánoční až do oktávu Zjevení Páně**K nešporám v den Narození Páně**

Antifona: Svatá Panno Maria

Žalm [XV]

Plesejte Bohu, který nám pomáhá, * jásejte Pánu, Bohu živému a pravému, radostným hlasem.

Protože Pán je vznešený, * hrozný a veliký Král nad celou zemí

Neboť nejsvětější Otec z nebe, náš Král od pradávna, seslal z výsosti svého milovaného Syna * a [on] se narodil z blahoslavené Panny, svaté Marie.

On mě bude vzývat: „Ty jsi můj Otec“ * a já ho ustanovím prvorozeným synem, nejvyšším mezi králi země.

Onoho dne seslal Pán své milosrdenství * a za noci svou píseň.

Toto je den, který učinil Pán, * jásejme a radujme se z něho.

Vždyť nejsvětější milovaný syn je nám dán a narodil se pro nás na cestě a položen je do jeslí, * protože neměl místo v zájezdním útulku.

Sláva na výsostech Pánu Bohu * a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Radujte se, nebesa, zajásej, země, zahuč, moře a vše, co je naplňuje, * zaplesej, pole i vše, co je na něm.

Zpívejte mu píseň novou, * zpívej Pánu celá země!

Neboť Pán je veliký a velmi hodný chvály, * budí bázeň nad všechny bohy.

Vzdejte Pánu, rodiny národů, vzdejte Pánu slávu a čest, * vzdejte Pánu slávu jeho jména!

Vezměte svá těla a neste jeho svatý kříž * a zachovávejte až do konce jeho svatá přikázání.

Všimni si, že tento žalm se modlí od Narození Páně až do oktávu Zjevení Páně při všech hodinkách. Chce-li se někdo modlit toto officium blaženého Františka, ať se ho modlí takto: nejprve ať se modlí Otče náš s chválami, totiž Svatý, svatý, svatý. Po skončení chval s modlitbou - viz výše - ať začne antifona Svatá Panno Maria s žalmem, který je stanoven pro každou hodinku denní i noční. A necht' se to modlí s velkou úctou.

Modlitba Klaníme se ti

(schválený text společné modlitby Františkánské rodiny v ČR)

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste,
tady i ve všech tvých kostelích na celém světě
a chválíme tě, protože svým svatým křížem jsi vykoupil svět.

Chvály Boha nejvyššího

Ty jediný jsi svatý Pán a Bůh,
který činiš divy.
Ty jsi silný, ty jsi veliký,
ty jsi nejvyšší, ty jsi Král všemohoucí,
ty Otče svatý, Králi nebe a země.
Ty jsi trojí a jediný Pán Bůh bohů,
ty jsi dobro, všechno dobro, nejvyšší dobro,
Pán Bůh živý a pravý.
Ty jsi láska, ty jsi moudrost, ty jsi pokora,
ty jsi trpělivost, ty jsi krása, ty jsi laskavost,
ty jsi bezpečí, ty jsi klid, ty jsi radost,
ty jsi naše naděje a potěšení,

ty jsi spravedlnost, ty jsi mírnost,
ty jsi všechno naše bohatství v plné míře.
Ty jsi krása, ty jsi mírnost,
ty jsi ochránce, ty jsi náš strážce a obhájce;
ty jsi síla, ty jsi občerstvení.
Ty jsi naše naděje, ty jsi naše víra, ty jsi naše láska,
ty jsi celá naše sladkost, ty jsi náš věčný život.
Velký a obdivuhodný Pán, všemohoucí Bůh, milosrdný Spasitel.

III.

LITURGICKÁ MODLITBA SEKULÁRNÍCH FRANTIŠKÁNŮ

26. Podle Řehole SFŘ (čl. 8) se sekulární františkáni mají připojovat k liturgické modlitbě jednou z forem, které církev předkládá, a tak v sobě obnovovat tajemství Kristova života.
27. Mohou to být:
 - A) Ranní chvály a nešpory z Denní modlitby církve ve společenství nebo soukromě. Této formě se dává přednost při setkáních bratrského společenství.
 - B) zkrácená podoba Denní modlitby církve podle forem užívaných v místních církvích (např. Kancionál – společný zpěvník českých a moravských diecézí, str. 129 nebo 143 podle vydání).
 - C) Malé oficium bl. Panny Marie.
 - D) Oficium o utrpení Páně od sv. Františka z Assisi (viz str. 56 tohoto Rituálu).
 - E) Oficium 12 Otčenášů v jedné z jeho mnoha podob, obohacené o krátké biblické texty a upravené podle struktury Denní modlitby církve, zvláště když se tento způsob modlitby těší oblibě v mnoha částech světa, stal se tradiční formou modlitby sekulárních františkánů a je užitečným způsobem modlitby v různých situacích.
 - F) Další formy liturgické modlitby schválené duchovním asistentem či duchovním rádcem, pokud obsahují žalmy (nebo jim podobné modlitby), čtení z Písma svatého a prosby.
 - G) Zvláštní modlitby pro jednotlivá období liturgického roku, např. a) křížová cesta v postní době (se čteními z Písma svatého), b) modlitba růžence nebo františkánského růžence v květnu a říjnu (se čteními z Písma svatého).

OBSAH

Část I: Obřady pro vstup do Sekulárního františkánského řádu	3
Úvodní poznámky	5
Obřad představení a přivítání uchazeče	9
Obřad přijetí do Sekulárního františkánského řádu	10
Obřad profese neboli rozhodnutí žít podle evangelia konaný při mši svaté	14
Obřad dočasné profese a její roční obnovy	19
Obřad obnovy trvalé profese	21
Obřad při příležitosti výročí profese	23
Část II: Modlitby pro shromáždění Sekulárního františkánského řádu.....	25
Úvodní poznámky	26
Modlitby na začátku a na konci setkání bratrského společenství	27
Slavení volební kapituly bratrského společenství	29
Ustavení nového bratrského společenství	30
Modlitba pro řádné zasedání rady bratrského společenství	34
Modlitba pro bratrskou a pastorační vizitaci	35
Dodatek: Texty k výběru pro slavení rozhodnutí žít podle evangelia	37
I. Čtení z Písma svatého	39
II. Františkánská čtení	46
Povzbuzení k bratřím a sestrám kajícím (Slova života a spásy)	46
List věřícím	48
Nepotvrzená řehole sv. Františka	51
Modlitby a hymny z Hodinek o utrpení Páně	56
Modlitba Klaníme se ti	67
Chvály Boha nejvyššího	67
III. Liturgická modlitba sekulárních františkánů	68